

Dieses Werk wurde Ihnen durch die Universitätsbibliothek Rostock zum Download bereitgestellt.

Für Fragen und Hinweise wenden Sie sich bitte an: digibib.ub@uni-rostock.de

Merita Westphalorum In Academiam Rostochiensem

Rostochii: Typis Nicolai Schwigerovii, [1707]

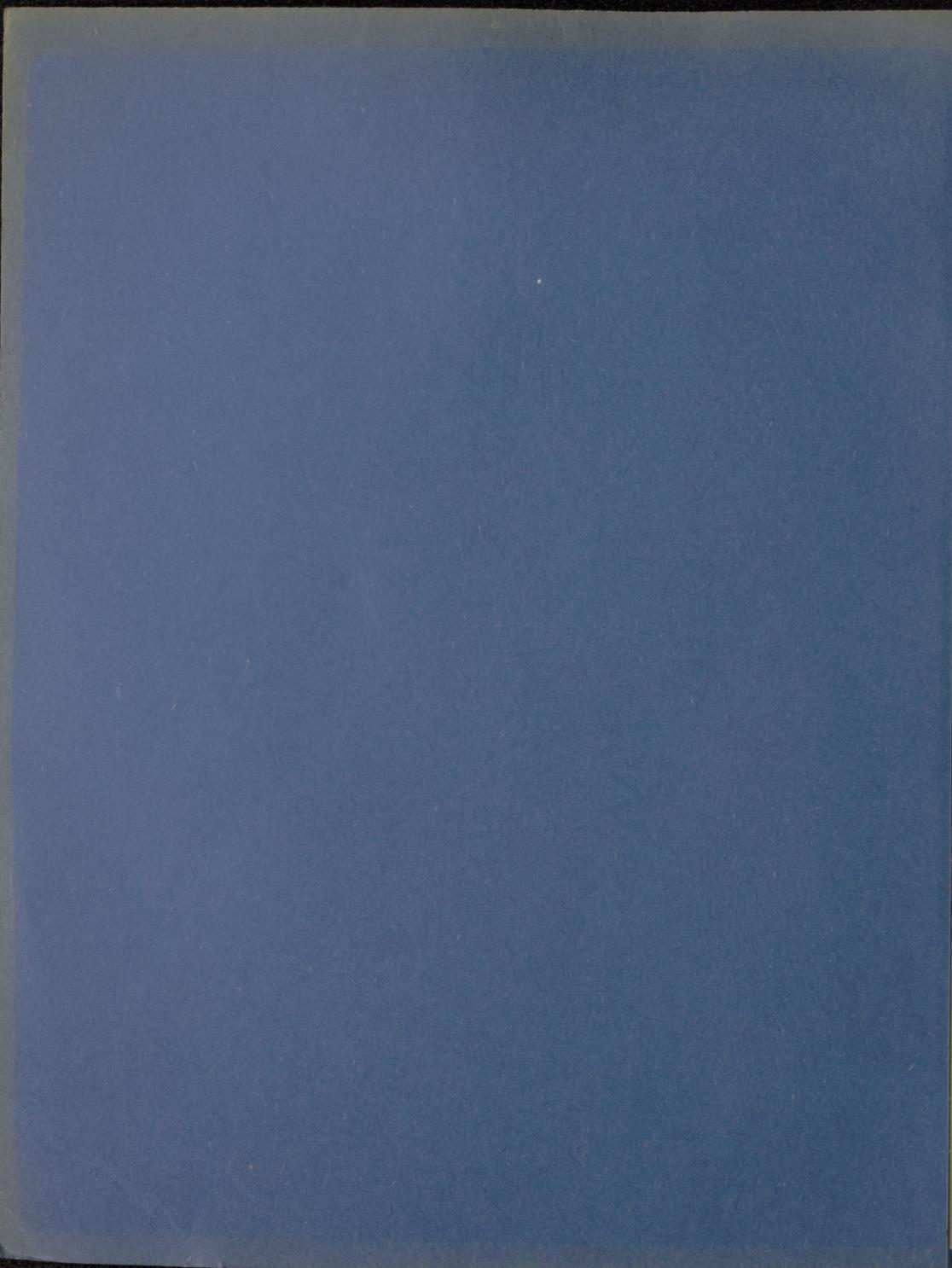
<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn1002561590>

Druck Freier Zugang

Ru phis 1707

Aepinus, Franz Albert

6

MERITA WESTPHALO- RUM

In
ACADEMIAM ROSTOCHIENSEM
DELINEATA,

D. O. M. A.

Prævio Ampliss. Philosophorum Ordinis consensu,
IN ILLUSTRIS ACAD. ROSTOCH,
AUDITORIO MAJORI,

Sub PRÆSIDIO
VIRI PRÆCELENTISSIMI

DN. M. FRANC. ALB. ÆPINI,

Meclenburgensis,
S. S. Theol. Cand. fulgidissimi,

Eautoris ac Præceptoris sui colendissimi,

DIE APRIL. ANNO MDCCVII.

publicæ Eruditorum censuræ
exposita
abs

A U T O R E
REINHARDO HENR. ROLLO,
UNNA-WESTPHALO.

ROSTOCHI, Typis NICOLAI SCHWIGEROVII, Ampl. Senat. Typogr.

VIRIS

Prænobilissimis, Experientissimis, Consultissimis, Amplissimis,
DNO. DAVIDI DAVIDIS, J.V.D. & Advocato
celeb, Unnensis Reip. Consuli meritissimo & Civitatum in Comitatu Marcano Syndico gravissimo,
DNO. GOTTFRIDO DAVIDIS, Phil. & Med.
Doct, expertissimo & apud Unnenses Practico felicissimo,
DNO. GOTTFR. THEOD. RADEMACHER,
Phil. & Med, Doct. & Practico apud Unnenses itidem famigeratiss.
DNO. DANIELI WIEMANNO, J.V.L. Practico
celeb, & apud Lünenes Consuli spectatissimo,
DNO. JOH. WILHELMO KRUPP, J.V.L. &
apud Unnenses Advocato dexterissimo.
Nec non
DNO. JODOCO URBANI, Consuli olim Unnensi
dignissimo ac meritissimo,
DNO. BALTH. ARNOLDO HUSEMANNO,
Camerario Unnensi spectatiss, inque illa Satrapia Receptor fidelissimo,
DNO. CHRISTOPH. BODDEKERO, Senatori
Unnensi prudentissimo & Ecclesiae Unn. per 20. ferè annos Antifliti dexterissimo,
DNO. ALBRECHTO WIEMANNO, Senatori
Unn, spectatiss, nec non Eccles. Antifliti meritissimo,
DNO. EBERH. HENR. BROCKHAUS, Senatori
ibidem benè merito,
DNO. EBERH. WIEMANNO, Negotiatori ex-
peditisimo & redditum Cameræ Unnensis dispensatori fidelissimo,
DNO. JOHANNI FRID. RUMPFPIO, Negotia-
tori apud Unnenses spectatissimo,
Dominis, Patronis, Fautoribus, respectivè (Cognatis atqve Avunculo per-
petuò devenerandis,
Schediasma hoc literariorum, addito omnigena prosperitatis Voto,
sacrum cupit
REINHARDUS HENRICUS ROLLIUS, AUTOR.

PRÆFAMEN.

E Doctis natione Westphalis qvædam commentarii apud atimum
haud pridem constitueram, rationibus, ut opinor, longè gra-
vissimis inductus. Ante omnia qvidem impellebat, quo labora-
mus, *BioycaPhiæ* Westphalorum defectus. Qvod si enim ue-
num excipias *Herm. Hamelmannum*, *SS. Theol. Lic.* & *Superint.*
Oldenburg., qui congeslit & edidit Anno 1564. VI, Libros Illu-
strium scientia, virtute & scriptis Clarorum Virorum, qui vel
Westphali fuerunt, vel in Westphalia vixerunt, vel in ea nati alib[is]
claruerunt; quantum qvidem mihi constat, qui Doctorum Westphalorum vitas, adi-
tis scriptis &, sicuti haberi potuerant, elogis, describere aggressus fuerit, haec tenuis
extitit nemo. Deinde permovebat effatum Viri sine controversia magni atque ad mi-
raculum docti, *Herm. Corringii*, qui in Epist. ad *πλημαθέσεων* *Henr. Meibomium*
Celeb. ejusdem nominis Avi Opusculis historicis, res germanicas spectantibus, edito
1660, praefixa, illos (ait) non satius ingenuo præditos esse animo, qui ita peregrinis in-
tenti sint, ut priscas Patria res negligant, vel elatius quasi manibus suspendant, imo
nec in Majores quidem esse satis sanctos. Qvod ipsum effatum tot comprobatum
Scriptorum etiam vetustissimorum testimoniis, si susque deoque habere vellem, in Pa-
triam injurias jure meritòque haberer. Qvo accedebat aliorum, suæ gentis Eruditio-
rum memoriam ab interitu vindicare adlaborantium, Exemplum, mini licet eruditio-
ne longè inferiori imitandum. Qued recentissime in *Conspictu Lusatiae literata* tribus
Dispp., absoluto præstissime M. Pet. Janichium, hodieque agere D. G. P. Schultzum
in *Dissertationibus Epist. de Claris Marchiis* nemini credo esse incomptum.
Cum vero Eruditorum totius Gentis meæ sanè amplissimæ vitas exponere
immensū, ut facili quilibet conjecturā assequuntur, laboris sit, placuit ex consilio
Ampliss. Dn. Præsidis mei, ceu primitis quasdam futuri operis ventilationi Acad. sub-
jicere Exercitationem presentem de *Westphalorum Meritis in Academiam Rostochien-
sem*. Cujus per aliquotjam annos eivem me suisse, salutari ejus abs Doctotoribus do-
ctrinâ innutritum, lator & qvoad spiritus hos reget artus, lator. Ita enim, qvan-
tum tenuitas mea permiserit, & de inclita hac Academia, studiorum meorum matre,
in gratitudinis signum, & de dulcissima Patria mea qvalicunque modō mereri me pos-
se arbitratus sum. De illa, qvando qvorundam ejus, qvorum hodieque merita ves-
neratur, Professorum, vitas scriptaque eorum reensendo, memoriam renovabo; De
hac, qvoniam eorum qvodammodo credo os obturatum iri, qui de Westphalica Na-
tione pessimè sentientes, vel nullo planè, vel exiguo saltē nec memorando erudi-
torum candem gaudere proventu caufantur. Quos, ne mediocrem suam, ne dicam
nullam, in re literaria Scientiam hōc ipso plus satis prödidissent, Virorum omnialude
majorum, qvibus Westphalorum in omne studiorum genus merita mactant, elegia
percipere juavasset. Non qvidem in iis, qvæ numero alijs sat magno collecta habeo,
adducendis esse prolixior volo; unum tamen alterumqve abs hujus Academiae Ce-
lebbs, viris profectum inferre haud, spero, ingratum erit. *David Chytraeus*, alter
quasi hujus Acad. parentis de eademque immortalis cum gloria immortaliter meritus.
(qvale de hoc viro judicium est Magni Fechtii, *Orat. de stud. Exeg. in Acad. Rost.*
semper excito, subi, *Exegg. Schom. in Epp. Pauli Min. ph. Hh. 3.*) in *Chron. Sax. lib.*
III. fol. 76. Estque hoc illustre (inqvit) ingenii, virtutis & industrie argumentum,
quod in viciniis urbibus & alijs locis Westphali, etiamq; peregrini sunt, tamen all-

4
PRÆFAMEN.

Consilia & gubernationem Rerum., Ecclesia & Scholarum præindigenis fere adhibentur. Idem in Orat. de Westph. apud B. Joh. Goes in Variis de Westphalia Opusculis, p. m. 16. Multos doctrinam & virtute excellentes Ecclesia & Rerum, gubernatores peperit natio Westphalica, qui demonstrant ingenia Westphalorum ad literas, ad disciplinam, ad virtutes, ad doctrinam, ad alias honestas artes idoneas esse. Joh. Caselius in Memoria Nic. Gorii, Westph. apud eundem Goes l. c. p. m. 183. -- Transvesera tellus altria clara virum, deindeque animoque valentum, Idem in Epist. ad Joh. Recium, ibid p. 172. Et ipse Westphalus viros doctissimos noveram sancè multos, & celebrari audieram plures, è quibus erant principes & memoria consecrandi, si quis scribendo tantum valeat, &c. D. Joh. Quistorpius in Progr. fun. qvō ad exequias Herm. Schillingio, Consuli Rost. eundas 1621, cives Acad. invitavit, ita: *Hunc amplissimum & prudentissimum, quem nunc lugemus, virum, Westphalia magnorum Virorum parens dedit. Fac. jurid. in Progr. fun. D. Ern. Cothmannus 1624. Westphalam adpellat ingensiorum optimorum genitricem & efformaticem fertilem. Magnis. Dn. D. Fecht. in Progr. fun. Joh. Chr. Huswedeli 1702. Westphalam (infit) cum nemino, eam me innuere Provinciam tunc intelligunt, qua & ubere Virorum in omni eruditissimis genere proventu semper facta suis & huic ipsi Patria nostra & olim celebrem Cothmannorum & hodie Redekorum gentem protulit. Imò si elogii Doctorum Virorum contenti esse iniqui isti centores nolint, exequiant ipsi, licet, Westphalos, quorum universa Germania, ne distinxira meritisque ab ulla gente vici fuerint, qvosi inique tradueunt.* Occurrent Roslevinckii, Glandorpii, Rivii, Bonni, Neffenii, Wihones, Wunibaldi, Hegii, Murmellii, Langii, Heistermanni, Goeddei, Deichmanni, Goelenii, Goltzii, Witkindi, Dorstenii, Bonii, Freitagii, Perizonii, Michaëles, Vesalii, Lindershaußii, Bachovii, Sleidanii, Batlæi, Sturmii, Meibomii, Puteani, Ummii, Emmii, Goehausii, Velstenii, Heringii, Portmanni, Leonclavii, Domanni, Buxtorfii, Schrackmülleri, Gryphiantri, Olearii, Klöckii, Junii, Boschii, Sedulii, Angelocratores, Polyandri, Altingii, Fabricii, Widmarii, Husenii, Oemichii, Hamelmanni, Reinecii, Couringii, Nicolai, Müllermannii, Feurbornii, Scheibleri, Botsacci, Friedlibii, Hannekenii, Sandhagenii, Wiemannii, Schurtzfleischii, Fuhrmanni, Kleinschmidii, & qvis numerare omnes vallebit? Neque ipse nunc acturus id sum, ut omnium eorum, qvas, vel ipsa invidiā teste, meruere, laudes concelebrem. Eos commemorare duntaxat placet, qui de Acad. Varniaca optime sunt meriti, qvorumque memoria Rostochiensibus non nisi grata est se potest. Ut pote in Sectione Theol. Jo. Affelmannum, Steph. Clotzium, Jo. Cothmannum, Til. Heskusium, Eish. Lubinum, Jo. Christoph. Ottonis, & Jac. Dürsfeldium. In Sect. Jurid. Ern. Cothmannum, Thom. Lindemannum, Henr. Rad. Redekorum, Christoph. Redekorum, Henr. Schuckmannum, Eliam Perottum & Theod. Varenmejerum: In Sect. deinde Phil. Henr. Arsenium, Jo. Bocerum, Arnoldum Burenium, Herman. Buschium, Bernh. Gosmannum, Conr. Schlüffburgium, Mart. Trostium & Henricum Welpium. Haud tamen, Lector! in exigua hac opella offendes, quæcumque de iis dici poterant, omnina. Delineata tantum eorum Tibi merita sisentur, vitarum perbreves ex authenticis tamen, quantum fieri licuit, Programmatibus, servatis quandoque ipsis eorummet verbis, collectas leges descriptiones. Scripta nonnisi qvoad inscriptiones & editiones re-lata videbis. Überiorenam namque eorum dare recensionem Speciminis Academici limites prohibent: à qua etiam eò lubentius abstinui, qvoniā isthoc in negotio Cl. Dn. Praefis dem, Vitas Professorum Rostochiensium plenius descriptas aliquando daturum, occupatum novi. Interim hoc quicquid est operis mei ut, quisquis fueris, Lector! æqui boniq; consulere digneris, est, quod majorem in modum abs Te contendo.

Sect.

SECTIO I.

delineans

MERITA THEOLOGORUM.

Rdine, qvem hac vice in qualibet Sectione ser-
vaturi sumus, alphabetico, sistitur primo inter
Theologos loco

JOHANNES AFFELMANNUS,

Natale solum agnoscens nobilissimum
Westphaliae emporium, magnificis ædificiis
Templorumque multitudine maxime conspicuum, susatum, aliis
ex vernaculo *Sœsta* dictum. Parentibus enim prognatus ibidem
est Senatoriæ dignitate eminentibus, Anno 1588. M. Nov. die Ca-
tharinæ sacro, Patre quidem *Henrico ab Affelen*, Senatore; Matre
verò *Anna Michaëlis*, *Sim. Michaëlis*, ejusdem Reip. Consulis filia.
Cum vel ipsa in infantia ingenium ei à DEO concessum haud
vulgare adverteret Parens, studiis eum dicatum Scholas primò
patriam, dein Tremoniensem (in Archi - Gymnasium postmo-
dum evectam) tum Corbachianam, deniqve Lippensem fre-
quentare jussit. In qvibus omnium cum admiratione ac applau-
si in lingvarum artiumque studiis tantum fecerat progressum,
ut Anno et. 15. Marpurg. adire Academiam potuerit. In hac,
electo sibi S. Theol. studio, Doctores suos, *Jo. Winckelmannum* &
B. Mentzerum, (qvos introductâ 1605. Marpurgi Religione refor-
matâ Giessam emigrantes comitatus est) tanto cum fructu audi-
vit, ut Anno et. suæ 17. summa cum laude Präside *Mentzero de*
Collatione doctrina Zwinglii, Calvini, Beze & sociorum cum A. C. iv XII. pa-
sterioribus Articulis publicè disputaverit, quæ Disp. inserta est Tom.
I. Disp. Giess. num. X. Ultra quadriennium his in locis commo-
ratus, ann. 1607. Varniacam hanc ingressus est Acad., non augu-
ratus fortè, eidem se sua consecraturum esse merita. Attamen
hæc ipsa fuit, cui præstanda ea erant. Cum enim hic substitis-
set biennio nondum integro, adeò de summa ejus eruditione
fama increbuit, ut Ampl. Reip. Rost. Senatus, Acad. Compatro-
nus, cui dimidiā Professorum partem constituendi jus est, Pro-

fessionem ipsi Theol., qvam vacare paulò ante abitu suo ad Superintendentiam Gustrov. fecerat D. Lucas Bacmeisterus II. ultrò obtulerit, annum agenti vigesimum primum, (minus enim accuratè à G. M. Königio in *Biblioth. Vet. & Nov.* p. 14. b. numeratur annus 22.) qvò ipso & summos in Theol. FCte honores suo merito consecutus est. Qualia ingeniorum Exempla cum oppidò rara sint, Magnus noster Fechtius scribere de eo non dubitavit: *In quo (Affelmanno) miraculi instar fuit, quod quasi adolescens unius & viginti annorum & Doctoris gradum & Theol. Professionem suscepit. Orat. de Exeget. studio in Acad. Rost. semper excuto, annexa B. Schomeri Exeg. in Epp. Pauli Min.* Neqve immeritò à Clar. Dn. M. Dav. Schulteo Docis præcoicibus annumeratus est in Accessionibus ad Bailleti Lib. Des Enfans devenus celebres par leurs études, ou par leurs écrits, qvas in A. cad. Witteb. Præside Celeb. Dn. Klausino Disputationis loco ventilationi publicæ subjicit 1702. Ab eo autem tempore inde, qvo introductus Professor fuit Affelmannus, præclare de hac Acad. meritus est, nec mereri desiit ad extreum usque vitæ suæ halitum. Vivum ejus fuere testimonium Viri, quos ità formaverat, ut emolumento Ecclesiæ Christianæ maximo esse potuerint. Et hodienum adhuc, quotquot ejus exstant inferius recensenda scripta publicè loquuntur. Testantur illa, quanto studio, ne juvenum animi Adversariorum Veritatis illecebris irretirentur, præcaverit, qvamqve solida doctrinæ nostræ fundamenta ex Script. S. solidè commonstraverit. Audiamus de hoc iterum Magnif. Dn. D. Fechtium l. c. ità loqventem: *Quangram in Polemicis precipue fuerit occupatus, plurime tamen Dispp. ad illustria Scriptura loca instituta, quā curā ad S. Bibliorum lectionem suos adduxerit, abunde demonstrant.* Cum primis contra Reformatorum errores calamum strinxit, id qvod eò magis necessarium fuerat, qvò vinciniores illi tum temporis huic Acad. erant, Gustrovii in Ducali sede & aula commorantes, ipso Sereniss. Duce Job. Alberto ipso-rummet Religionem professo. Criminatur eqvidem God. Arnoldus in *Hist. Ecc. & Her.*, de qua qvid sentiam, in Disp. de Nume Confess. & Obl. nuperrimè sub Præf. Magnif. D. Engelkenii hab. exposui, ut repetere opus non sit, P. II. Lib. XVII, c. VI. §. 46., Affelmannum postmodum studium Pol. planè rejecisse, Wiewol nun (inviens) dieser Mann seine meiste Zeit und Schriften an Widerlegung

IN ACADEMIAM ROSTOCH.

gung der Käher gewendet / so hat er gleichwol das Elend solcher Dini
ge endlich erkannt / und seine vorige Actiones gleichsam wiederrus-
sen / und in einem öffentlichen Programmate also geschrieben : Ich
trage kein Bedenken ic. Sed aperte falsum hoc esse judicium pa-
tet , (1.) enim in verbis Affelmannianis nihil aliud taxatur , quam
abusus studii Theol. Pol. , si illud cum neglectu pietatis conjun-
ctum sit , (2.) ex professo *Affelmannus* eōpse hoc Programmate ,
qvod pro se allegat *Arnoldus*, unde malitiam ejus vel manibus pal-
pare datur , ostendit utilitatem Disputationum & in qvavis fer-
me linea partim suis partim aliorum Theologorum verbis Theo-
logiam pol. multis encomiis ornat atqve commendat , qvod
ex inspectione *Syntagm. Affelm.* P. I. p. 1101. patebit. Vid. Disp. sub
Præsidio prælaud. *Dn. D. Fechtii* hab. quæ defensionem *Theol. pol.*
contra Arnoldum exhibet , p. 151. s. Nec minus (ut ad merita No-
strī revertamur) operā sua *Affelmannus* Academiæ profuit , FCtis
suæ Decanatum gerendo totiusqve Universitatis Magistratus
munus sustinendo. Rector enim eidem bis præfuit , Anno sc.
1612 & 1618., utrāque vice per integrum semestre hybernum.
Sed verò diu Rostochiensibus non licuit frui tanto Theologo ,
qui Anno 1624. 8. Octobr. ætatis 35., cum continuis medita-
tionibus & lucrurbationibus , qvibus non integro modo die , sed
& in profundam usqve noctem operam dare consueverat , (quæ
adamantinâ diligentia tantam tamqve incredibilem linguae
Ebr. , quam aliis rebus Theologo itidem scitu necessariis nimium
intentus , primo nondum exactè callebat , unius mensis spacio no-
titiam sibi acquisivit , ut mense isto præterlapso hebræam Dis-
putationem eadem lingua habuerit , quod ex ore *Dn. D. Selig-
manni* refert *Dn. M. Tschanterus* in *Disp. de Eruditis studiorum intempe-
rie mortem sibi accelerantibus* , *Sect. hist. Cap. I. §. II.* Lips. 1704. Præsi-
de *Fr. Boettnero* habitâ) ventriculi imbecillitatem & phthisin sibi
conscivisset , linquere mundum à DEO iustus est. Idqve pro-
pter haud inconvenienter abs eod. *M. Tschantero* l. c. Eruditis stu-
diorum intemperie mortem sibi accelerantibus accensetur. Vi-
tam magni hujus Theologi , quod institutum nostrum neqvere-
quirit neque permittit , prolixius descriptere *Ern. Coccius* in *Oratio*
hab. 1625. seorsim excusa & à *Wittenio Memoriis* Theologorum reno-
vatis Dec. II. p. 179. s. inserta , *Freherus* in *Theatro Illustre Vir.* P. I. p. 422,
conf.

8

conf. & Wittenii Diar. Biograph. ad A. 1624. Nęque etiam nostri est instituti, conquisita magno numero à summis Theologis, Calovio, Quenstedio, Moebio aliisque (à laudatis enim laudari vera demum laus est) Affelmanno tributa elogia testimoniane transcribere. Non tamen præterire possum Celeb. Dn. D. Mayeri judicium, cui in Disp. de Nimia lenitate Pbil. Melancht. 1695. in Acad. Kil. hab. & nuperrimè Gryphisvald. recusa p. s. singulare decus non Rostochii tantum sui , sed universæ Ecclesiæ audit. Coavertimus nos potius ad recensionem Scriptorum Affelmannianorum, ex quibus magna ejusdem judicari merita possunt. Sunt verò ea duplicitis generis, quædam enim polemica extant, quædam exegetica, in suum quæque Tomum à B. D. Maebio distributa & 1674. edita sub Tit : *Syntagma Exercitationum Acad. Ei.* qvod continet Disp. & Tractatus 47. longè itaque auctius illo, quod ipse olim Affelmannus 1623. edidit, *Syntagma, de Articulis fidei maximè inter Lutheranos, Pontif., Calv. & Photinianos controversis,* qvippe quo 30 saltem materiæ continentur, recensitæ à Wittenio in *Memoriis Theolli.* renov.

Dec. II. p. 204. l.

In Tomo polemico seqq. continentur : I. Miscell. select. de Theol. de Script. S. de tribus libris DEI & distinctione Decal. Rost. 4. 1622. II. de Scriptura S., qua est prima in Syllabo Disp. Theoll. de præcipnis quibusdam Relig. Christ. capitibus, ab ipso Affelmanno publicato Rost. 4. 1612. & 1620, forte etiam teste Mart. Lipenii in Bibl. reali Theol. Hamb. 1612. Continet autem Syllabus iste Disp. de Script. S., de DEO, qua unus, de DEO, qua trinus est, de Christo, de creatione, de Baptismo, de S. Coena, juxta seriem LL. Theoll. à Maebio Syntagmati insertas. III. Heptas illustrissim Q. de Script. S. 1618, IV. de DEO, qua unus est, 1612. V. de Deo., qua trinus est, 1612. VI. De Christo, 1612. VII. Illustriores Quæstiones de persona Christi, 1614. VIII. Aphorismi de Unione duarum in Christo nat. hypost. 1616. IX. de Communione duarum in Christo naturarum & idiom. hypost. 1617. X. Censura censure Lampadianæ, sive invicta assertio doctrinæ catholice de Omnipræsencia Christi secundum naturam ejus humanam pro D. Phil. Nicolai, adversus M. Jo. Lampadum, 1610. 1615. XI. Apologia de Omnipræsencia Christi secundum humanam naturam, c. Jo. Lampadum, Disputationibus ejus apol., quas habet in libro de consiliis, opposita, 1615. XII. de Descensu Christi ad inferos, 1616. XIII. de Spiritu S. persona, 1620. XIV. de Creatione, 1612. 1620. XV. Nocte te ipsum h. e. de homine ejusq; conditione primogenia; seu, ut Maebius Titulum posuit : de Statu integratissimo ante lapsum, 1620. XVI. de Peccato in genere & in specie, Disp. inaug. pro Doct. Præs. Lubino, 1610. XVII. de Pece. in Spir. S. 1612. XVIII. de Prædestinatione, sub Tit. ad doctrinam de Prædest. synoptica & thetica manductio, 1614. XIX. de Julifi, hom. peccatoris coram DEO, 1611. XX. Pentadecas theorematum theoll. de sanctissimo Christi merito, 1615. XXI. de Ecclesia, 1617. XXII. de Persever-

120.

rantia sanctorum, 1619, XXIII, De Hæreticis ferendis, non auferendis, 1613, XXIV, de
 Quæst: Quidnam sit verè hæreticus? 1620, XXV, Specimen conflictus anti-Jesuiticis
 sive expedita & experita Anatome foetus Jesuitarum Paderbornensium, de Invocatione
 sanctorum. In qua simul subtiliores Rob. Bellarmini, Georg. Vazquett, Franc.
 Costeri, Mart, Becani aliorumque Jesuitarum argutationes ad vivum refecantur & ac
 curatè examinantur, 1616, 1619, XXVI, de Baptismo, 1612, XXVII, Synopsis Contro-
 trov. de Sacr. Bapt., 1614, XXIX, de fide infantum baptizatorum, 1623, XXXIX de S.
 Domini Coena, 1612, XXX, Synopsis Controv. de S. Coena, 1611, XXXI. Συγκριτι-
 καίωνις Controv. tum vet. tum recent. de Coena, 1620, XXXII, Centuria polis-
 tione de S. Coena, continens controversias tum veterum tum neotericorum,
 1613, XXXIII, Trias Syllogismorum Anti-Calv. (1.) quod non idem Deus sit Cal-
 vinistarum & Orthodoxorum, (2.) quod actionem Christi, nempe fractionem pa-
 nis in S. Coena Calviniani trahant à fine proprio in alienum & corrumpant, (3.)
 quod Calv. quemlibet in Relig. sua salvari posse credant, 1615, XXXIV, de Philip-
 pismo fugiendo, 1616, XXXV, de utilitate Disp., 1620, XXXVI, Syllo-
 gismus in Jubileto Acad. Rost. ad disputandum propositus, 1619. In Tomo Exege-
 stico hæc comparent: I. Explicatio Zach, V. I. ubi simul de Pontificiorum Jubileis
 agitur, 1617. II. Resolutio Triados verborum à Christo in cruce prolatorum, ex
 Luc. 23, 34. Joh. 19 / 26, 27. Lue. 23 / 43. 1615. III. Resolutio Tetrados ver-
 borum à Christo in cruce prolatorum, ex Marc. 15 / 34. Joh. 19 / 28. cap. eod.v.
 30. Luc. 23 / 46. 1617. IV. de Invocatione ex Joh. 16 / 23. cum annexo Corol-
 lariorum parti, quibus Theses de Calvinistarum Deo & imaginibus vindicantur, 1622.
 V. Meditatio theol. Oraculi Paulini, Act. 20 / 28, 1620. VI. Explicatio dicti apostol.
 I. Cor. 10 / 16. Poculum, &c. 1623. VII. Aphorisini Theol. ex Phil. II. §. seqq. 1618. VIII.
 Explanatio Apoc. 10, 3. de duobus Testibus, 1612. IX. Vindicatio Textus Apostol. ex
 I. Cor. II / 23, 24. live Examen Coneionis Rhuelianæ. das ist: Gründliche / beschrie-
 dentliche und treuherrige Schuhführung und Abfertigung der Calvinischen So-
 phisterey / Dünsten / Grillen und Ratterstichen / damit der unbeständige Apostata
 zo, Rhuelius, itzo Fürstl. Meckl. Hoff-Prediger zu Güstrow seine unnüze verirr-
 rene und unlängst durch öffentlichen Druck ausgesprengte Predigt / Plaudermen-
 und Klapperwerk von dem hochwürdigen Abendmahl des HErrn durchspickt,
 durchsicht und durchleckt hat, 1618. X. Auflegung des Geheimnusses von den Heu-
 schrecken ex Apoc. 9 / statt einer über D. Schlüsselburgs Antwort auf die Calvinis-
 che Läster-Schrift D. Pelargi, und zweyer andern. XI. Explicatio Capitis 3. Genes.
 Duobus his Tomis Appendix annexui. D. Moebius scriptorum Affelmanni-
 norum maximam partem in editorum, Lips, 1677, in qua habentur seqq. I. Luthera-
 norum clypeus, h. e. assertio solida divinæ ac infinitæ Majestatis Christo secundum
 carnem datæ, Calvinianis imprimis opposita ex nobili Aphorisino Matth. 28 / 18.
 ēdōIn μοι, &c. II. Currus Christi triumphalis, vel brevis repetitio sane doctrinæ de
 gloriosa Christi Immanueli nostri Ascensione in coles & majestatica sessione ad
 dextram Patris, III. de Christo IV. XI. Questiones theol. de Baptismo, V. Collegium
 Theol. prius, in quo juxta methodum & seriem LL. Theol. in Comp. B. Hafenerfferi
 multæ controv. questiones pro & contra ventilantur & deciduntur. VI. Coll. Theol.
 posteriorius, proponens objectiones & solutiones breves ac nigryolas, potissimum con-

tra Articulos fidei in Libro Concordiae descriptos, quibus tamen alii quidam ad juncti sunt, ex ore B. D. Affelmanni exceptæ & fideliter consignatae à quodam ipsius auditore.

Præter hæc à Moebio collecta, mihi seqq. adhuc innotuerunt:

1. Disp. de Pœnitentia, Rost. 4. 1614. 2. Conflictus anti-Jesuitici tres, s. Anatome fortis Jesuitici, Hierophantarum novæ Acad. Paderborn. Westph., nempe: de sanctorum invocatione, purgatorio & communione sub una specie, cum auxilio argumentorum de Rom. superstitione deserenda, Evangelica verò Religione amplectenda, Rost. 8. 1616. 3. Wolgegründete Erklärung / Widerlegung und Antwort D. Pelargo und seinen Spieß-Gefellen/ dem Fincken, Füsslein, Bergio, Fabronio und dergleichen Berlinischen Reformanten eingeschickt und entgegen gesetzt / darauff sie (prefixum enim simul nomen est D. C. Schlüßelburgii) nunmehr eine Antwort erwarten. Rost. 4. 1617. 4. Descriptio viva duorum Tellium apocalypt. sub Tyranno Anti-christiana veritatis patrocinium Suscipientium, ibid. 4. 1639. vid. Mart. Lippens in Bibl. reali theol. 5. Phosphorus veri Catholici, de via Papatus & viam regiam ad Ecclesiam verè catholicam & Apostolicam fideliter monstrans facisque prælucens Hodegum Petri Patzmanni. Witteb. 4. 1626. vid. Wittenius in Memor. Theol. Dec. II. p. 20g.

STEPHANUS CLOTZIUS,

Lippstadiensis in urbe Anno 1606. Mens. Sept. lucis usurâ frui cœpit, Patre Steph. Clotzio, ad D. Mar. Maj. Past. & R. M. Sen., Matre Eva Breden, ex parente Georg. Breden, Viro Senatoria dignitate conspicuo & Elisabetha Herselæa prognata. Qvamvis parente sexennis adhuc orbatus fuerit, scholam tamen patriam visitare jussus, in eaque fidis commissus Præceptoribus, omnium spem votumque adeo superavit, ut 12. ætatis anno Gymnasium Susat. vicinum adire potuerit. Ibidem cum aliquando egisset, in studiis adeo profecit, ut propriō marte ex ipso Peripateticorum Principe Logicam sibi formaverit, qvam & viri deinceps eruditissimi admirati qvam maximè fuerunt. Cumque omne jam litterarum genus, qvod Gymnaisticum s. scholasticum vocant, penitus hausisset Noster, suasu patruelis sui, Gerb. Clotzii, J. V. D. & Reip. Susat. Consulis ad Marpurg. se contulit Academiam. In hac ipsa non philosophicis solum studiis strenuam navavit operam, Præceptoribus usus in Ethicis Goclenio, in Physicis Tonfore, in Logicis & Metaph. Dannhauero; sed & in Theologicis attentâ audivit alacritate D. Feurbornium, popularem suum, cuius & usus tecto fuit, Winikelmannum, Menzerum & Steuberum. Tantâ verò jam excellebat Noster eruditione, ut de eo, publicè sub-

mo-

moderamine *Dannbaueri* disputante, ipse Præses fateri nullus dubitaverit, sibi ambiguum esse, utrum in palæstra disputatoria Præsidis, an Respondentis sustinuerit partes. Adeò in sui admirationem rapuerat summum Virum, qui & ea de' causa, ad Professionem Argent. in Acad. vocatus, *Clorzius* itineris elegit comitem, de quo mediocre nihil sperabat. Promiserat id Præceptorī *Clorzius*, sed postea renuit, non ex contemptu fortè viri de se meritissimi; sed arcano haud dubiè summi Numinis consilio, quod Rostochiensi eum, de qua posthac optimè mereretur, Academiæ destinaverat. Hanc itaque Academiam, rarâ omnis generis scientia instructissimus, 1627. æt. anno 21. ingressus, suavissimè à Doctoribus susceptus adque gradum Magisterii eodem anno invitatus est. Quem eò quidem libentius sibi conferri passus est, quo cupidine flagrabat majori, instituendis Collegiis & Dispp. publ. de studioſa juventute merendi. Maectatus itaque Doctoratus Phil. honoribus, suorum in Academiam meritorum fecit initium, atque confluentibus undique Studiosis modò Methaphysicas aperuit scholas, modò Physicas, jam pro desiderio audientium Logicam, jam vicissim Ethicam professus. Disputationibus præterea publ. frequenter institutis omnigenam adeò prodidit eruditionem omniumque in se convertit oculos, ut à Reip. Rost. Proceribus ad Archi-Diaconatum primò Jacob. 1629, & 1632. ad Professionem Theol. Æt. 26. vocaretur, habitaque Disp. inaug. triennio post Doctoris titulo, insignibus & honoribus augeretur. Quo ex tempore adeò crevit *Clorzius* meritorum, Lectionibus publicis privatisque ac Dispp., nec non Magnifico Magistratus Academici (quod sustinuit Anno 1633. semestr. hyb.) ac Decanatus munere præstitorum gloriâ, ut Aulas Regum Principumque, varias itidem Academias fama Clotziana impleret. Delectatus cum primis fuit studio Exegetico, ad qvod Theol. Cultores strenuè invitavit. Testari id possunt variae Dispp. ad illustria Script. S. loca propositæ, imò, si nil aliud suppeteret, unus solusque de *Angelolatria Tractatus* satis prolixus (tribus enim ferè Alphab. constat) maximè elaboratus, apertissimum illius rei documentum præbere potest. Propositum fortè sibi habuerat à collata in eum

Professione *Clotzii*, merita sua per integras vitas suæ dies huic Academiæ consecrare. Sed cum tanta jam juvenis Professoris in eam prostarent merita, quanta à proiectioris ætatis viris spe rare fas est, DEI consilio sapientissimo à Christiano IV. Dan. & Norweg. Rege ad Superintendentis Generalis in Dnc. Holsat. & Slesvic. munus Anno 1636. ætatis nondum exacto-trigesimo, ad Præposituram item & Pastoratum Flensburgensem vocatus est. In quibus officiis per integras 32. annos substitit & subsistere ad mortem usque in votis Nostro fuerat, nisi à Rege Frid. III. ad moderanda in Regia Hafniensi Consilia Ecclesiastica accersitus fuisset. Sed impediente fato, lubenti licet Nostro non licuit ob latæ spartæ præesse, eodem, qvō evocatus fuerat, anno, ætatis 42. ad cœlestem Acad. translato, Ann. post C. N. 1668. Fusius vitæ curriculum & conjugia, in quibus recensendis prolixis heic esse non convenit, descriptis *Olaus Möllerus*, Past. Flensburg., in *Con stione funebr. Memoria Clotzianæ consecrata*, cuius personalia, ut vocantur, *Memoriis Theol. renov.* inseruit *Wittenius*, Dec. XII. p. 1615. ss. qui & pauca quædam de eo habet in *Diar. Biogr. ad Ann. 1668.* Prolixiorem vitæ ejus Historiam promisit Celeb. Polyhistor, *Joh. Möllerus* in edenda abs se *Cimbria Literata*, qvi paucis videri potest in *Isag. ad Hist. Cibson. Cimbr. P. III. c. 3. §. 29. n. 7. p. 334.* Nos, quibus magna Clotzii merita ex scriptis æstimare solenne est, eadem jam, qvot nobis innotuerunt, recensere suscipimus. Sunt verò sequentia:

1. Exercitationes duæ Gymnasiatis logici, Rost. 4. 1628.
2. Tractatus de Angelolatria, h. e. religiosa, ut vocant, adoratione & invocatione Angelorum, contra Monachos & Jesuitas. Præfixa est Diff. de Natura & ratione idolatrias in genere, ibid 4. 1636.
3. Tractatus de Baptismo, ibid. 4. 1636.
4. Pneumatica I. Theologia naturalis, h. c. de DEO, ut natura cognoscibilis est, Tractatio theol. & schoolastica, è Scripturis, B. Patrum & priscorum Philosophorum scriptis ac lana ratione conieinata, primum in Acad. Rost. publicis privatisque Disputationibus exhibita, post in libri formam ab Autore ipso redacta, multisqve in locis aucta. Cum præfixa diff. de Notitiis naturalibus, Rost. 8. 1640.
5. Historia Magorum, Francof. 4. 1672.
6. de sudore Christi sanguineo ejusdemque animæ cruciatibus Tractatus Exercitationibus aliquot comprehensus, Hamb. 4. 1670.
7. Tractatus de Doloribus animæ Iesu Christi in horto & cruce Liber. I. Considerationibus 32. inclusus, Francof. & Hamb. 4. 1670.
8. Liber 2. de Cruciatibus animæ Iesu Christi, scil. de Tristitia, pavore, timore, & dypnoia, & gemitis, derelictione, Considerationibus 12. propositus, ibid. 1670, uterque liber postea

postea Hamb. & Holmiæ recusus eit. 4. 1684. 9. Concio funebris in obitum Gustavi Adolphi, Suecor. Regis, qui 6. Nov. 1632. prope oppidum Lützen vitam finierat. Rost. 4. 1633. 10. Commentaria & Annotationes in Epistolas Pauli, Rost. 4. 1656. 11. Geissliches Cypressen-Kräntlein / oder Leich-Predigten / Lübeck 4. 1669. 12. Praxis Pieratis, oder Übung der Gottseligkeit/Sleesv. 8. 1670. 13. Comment. in Dan. indebitus, Olaius Mällerus in Concione funebr. apud Witten. I. c. p. 1619. 14. Dilp. inaug. Praef. D. Jo. Quistorp. I. de Agno Dei, tollente peccata mundi. -- 15. de Authoritate & perfectione S. S. -- 16. de Deo & attributis divinis &c.

JOHANNES COTHMANNUS

Vitam suam ipse net descriptis, his initium faciens verbis : *Brevis vita mea delineatio, que sanè, cum hac 1650. 30. Apr. scriberem, nisi Deus novas dederit vires, in ultimo certinno videtur versari. Fiat voluntas Domini, & concedat ex hac vita vel morte potius beatum abicium Christus, qui me proprio suo sanguine & acerbissimis doloribus redemit ! Adsit mihi ille in ultima mortis hora, cuius sum peculum, tot ineffabilibus suspirioribus lacrymis & cruciatibus acquisitione. Verbum tuum, o bone Iesu, in cruce ultimum sit mihi quoque ut iunias in hac luce ! Tibi Trinitati DEO commendabo Spiritum meum, quem pretioso tuo sanguini redemisti. Rege tuo Spiritu meos filios ut & omnes ac singulos Christianos !* Ex ipsa vero vitae descriptione, quam, uti à B. Viro consignata fuerat, integrum Programmati ejus exequiali inseruit Academiæ Senatus, seqventia excerpemus : Natus Noster est Hervordiæ A. 1595. circa Festum Bartholomæi, Patre Ludopho Cothmanno, Canonico ad SS. Johannis & Dionysii, Matre Catharina, Senatoris Bielfeldensis, Jodoci Dickehoffs / filia. Jactis in Schola patria primis studiorum fundamentis, post parentum obitum, D. Jo. Cothmanni, Consulis Osnabr., Propatris sui fusalu ahortatu Osnabrugam 1612. adiit, ubi per triennium studiis dedit operam. Eodem Authore 1615., altioribus aptus studiis, ad Giess. Acad. se contulit, ibique, celeb. Menztero commendatus, quadriennium cum dimidio substitit. Qualem in ea Acad. se gesserit, testari specimina possunt, sub acerrimis Evang. veritatis propugnatoribus, DD. Winckelmanno, Menztero, Feurbornio, Gisenio de gravissimis Religionis nostræ capitibus diversis vicibus habita. Occurrunt duo Tom. VII. Dispp. Giess. n. IX. p. 102. n. XII. p. 164. Quamvis vero haec ipsa Academia de præmiis eruditioni Cothmannianæ statuendis maturè cogitatura fuisset ; nihilominus tamen, cum Acad. Rost. meritorum

torum Cothmannianorum gloriā illustrior reddenda fuerat, eam ipsam ingressus est 1619. 15. Octob., & statim sub accessus initium in publica Jubilei Academicī solennitate 17. Nov. præsentibus Sereniss. Principum & Ampliss. Senatus Legatis, Præside D. *Affelmanno* Syllogismum Anti-Christo Romano oppositum defendendum suscepit. Quā ipsā Disp. tantam laudem promeruit, ut Professione Theol. haud indignus haberetur, quā & anno 1625, postquam 1622. D. *Francum*, Profess. Francof. in materia de Eucharistia adortus fuisset, à Duce *Joh. Alberto clementissimè* donatus & ab ipso Principe ad capessendum Doctoris titulum certas, nescio quas, ob causas Wittebergam alegatus est. In qua Decano D. *Balduno*, exantlatis feliciter examinibus (ut vocant) rigorosis habitāqve Disp. inaug. Theol. Licentiatus, & Anno 1634. demum, antea enim defectus competitorum id non permiserat, Doctor creatus est. Publico munere Academicō ornatus, meritorum in hanc Academiam initium fecit, tam sedulum publicē privatimque habitis Lectionibus ac Dispp. sese demonstrans, ut, nisi adversā fortē valetudine impeditus, nullam horulam instituendis Studioſis destinatam, quā non vacaverit laboribus, prætermiserit. Quā ipsā assiduitate studioſissimè præcavit, ne meritorum à posteris quoque deprædicandorum gloriæ vel tantillum decederet. Ad studium præprimis polemicum (non neglecto tamen biblico, qvod plurimæ Dispp. ad ldiversa Scriptuæ loca institutæ demonstrant) suos dexterimè manuduxit, in quo tam erat versatus, ut quod tractandum sibi contra Adversarios sumebat, adeò exhaustiret, ut specilegium vix relinqueret aliis. Quod vel solus de *Præf. Tractatus* fūſſimus probat. Insuper non de una tantum solaque Fac. Theol., ejus ſepiſſimè Decanatum gerendo; sed de tota Acad., Magnifici Rectoris munus sexies, anno scil. 1627. 1633. 1639. 1641. 1644. & 1650. per ſemestria ſemper æſtiva ſuſtinendo, immortaliter meritus est. Atqve hoc tanto quidem verius dici potest, quia iſpis meritis publicis immortuus est, dum A. 1650. 6. Oct. die Dominicā in ipsa ad Templum via, annos natus 55. in ipſo Rectoratu decessit, (ut ipſe ſibi, cum die Paschatos eligeretur, omnibus ferè membris tremens, non sine lacrymis, magnifice
sc

se sepieliendum prædicens, Propheta fuit,) plura haud dubiè toti
præstiturus Acad., si vires vitamque longiorem DEus concessis-
set. Conf. plur. *Freberus in Theatro*, p. 553. & Magnif. *Dn. D. Quistor-*
pius, Progr. in Fest. incarnat. Filiis DEi Sec. XVII. ultima, ad Annum 1650.

Scriptorum Cothmannianorum hic esto elenches;

1. Tractatus de Prædestinatione absolutissimus, in duas partes distributus, qua-
rum prior XII. posterior X. Disp. Rost. 1633. ss. ventilatas complectitur. In quo ipso
& Orthodoxa doctrina adstructa & adversariorum argumenta omnia destructa sunt
sufficientissimè.
2. Invicta demonstratio contra Pontificios, in qua ostendit Pon-
tificios quinti Evangelii i. e. doctrinæ Scripturæ S. repugnantis esse Professores,
una cum Prodromo, 6. Disp. constante. Operi ipsi, de quo tres tantum extant
Disp. paucò ante obitum spacio ventilata, B. Autor immortuus est.
3. Destruktion
fundamenti papatus, in qua continetur Examen libelli *Elias Schilleri* sub Tit. *Grund-*
feste der Wahrheit Viennæ 1629. publicati,
4. Disp. 1638. 39. 4. Disp. de Sp. S. 1649.
5. de Pecc. Orig. 1630.
6. de ead. materia Quæstiones scitu necessariæ. 1631.
7. de Ecclesia, 1630.
8. de Lib. arb. 1631.
9. de Justificatione. 1631.
10. de S. Eucharistia Disp. 2. 1632.
11. de Judice controversiarum. 1633.
12. De peccatorum cauſis. 1633.
13. de Quæst. Num fide in Baptismo donentur parvuli & quænam illa
sit? 1634.
14. de Peccato in Sp. S. 1634.
15. de Baptismo. 1634.
16. de Satisfa-
ctione Christi pro totius mundi peccatis. 1635.
17. de Ecclesia. 1635.
18. De
vivifico & mellitissimo nomine Jesu. 1635.
19. de Sacramentis in genere. 1635.
20. De Baptismo Quæstiones V. controv. 1636.
21. Aphorismi Theol. ex Epist. ad Coloss. 1636.
22. de Ecclesia. 1638.
23. De Providentia divina. 1638.
24. De
Personâ Jesu Christi, oppos. Catech. Racov. 1639.
25. de Provid. divina. 1640.
26. Repetitio brevis doctrinæ de Baptismo, in Ecclesiis Orthodoxis Lutherano-
rum sonantis, additâ adversariorum thesin nostram orthodoxam impugnantis
um assertione & brevi refutatione, 1640.
27. de fide justificante, 1641.
28. Ανακεφαλαιώσεις doctrinæ orthodoxæ de Spiritu S. 1641.
29. Ανακεφα-
λαιώσεις doctrinæ orthod. de Natura verbi revelati. 1641.
30. Disquisitio theol.
in qua colloquium Jesuitæ Joh. Gregorii ante II. annos cum Cothmanno in Disp.
publ. de peccato habitum, breviter repetitur. 1641.
31. De unica & sola omni-
um controv. Religionis norma, verbo DEi, cont. Pontt. 1641.
32. de fide justifi-
cante, 1642.
33. Explicatio & vindicatio Aphorismi primi Ps. CX. dixit Do-
minus Domino meo, 1642.
34. de reconciliatione hominiscum Deo ad 2. Cor.
V. 18. ss. 1643.
35. Decades Exercitationum sacrophilol. ad Genesim, quarum
quælibet decem ex capitibus singulare continet observ. 1644.
36. De Justif.
peccatoris eotam DEO, sententia pont. refutatio. 1646.
37. Positionum theoll.
semisCenturia, in quibus prævia sola Script. S. Myst. Trin. demonstratur, 1649.
38. Duellum Eucharisticum, controverſie cum D. Franco, Prof. Francof.
quem Disp. publ. adortus 1621. fuerat, occasione, loco Apol. editum, 4. 1636.
39. Perspicillum Inspectoris Francof. impositum 4. 1649.
40. Disp. varie in Libb. Symb.
frequenter instituta.
41. Invicta contra voluntariam insaniam & vitorum omni-
um matrem, cibricatem, 3. 1633.
42. Invicta secunda voluntarie insaniz ac vi-
tiorum

siorum omnium matti, ebriatise, opposita. 4. 1639, 43. Necesaria defensio circa questionem : An nuptia Comprivignorum novo inter parentes partu presente contrahi possint? (*contra M. S. Bohlium*, qui questionem negaverat in *Tract. c. Matrimonium Comprivignorum scripto*) premissa historieā relatione pro informando can, dido Lestore, ut *areu wegequicq[ue]t[er]* non solum de hac questione, sed & nonnullis aliis, occasionem præsenti materie præbentibus, dextre. judicare queat. 1638. Cumque Bohlius responsū Cothmarino brevissimum opponeret, publicavit denuō *Refutationem brevem Responsi brevissimi Bohliani* cod. anno. Plura addere de hac controv. supersedeo, cum accuratisimè de ea egerit Magnif. h. Acad, Rector, *Dn. D. Grapinius*, Patronus noster colendissimus, in dem Evangelischen Rostock / hoc ipso tempore sub prælo sudante.

TILEMANNUS HESSHUSIUS,

Qvamvis per exiguum tantum temporis intervallum hanc Acad. meritis suis collustraverit; non tamen sine laude dimittendus nobis est, Theologus qvippe de pluribus Germaniae locis, exceptis erroribus ultimis, longè maximè meritus. In lucem editus *Vesaliæ*, urbe Ducatus Clivensis ad Rhenum hodie munitissima, 1526. 3. Nov., humanioribus totum se tradidit literis, de quibus non mediocriter meritus est. In studio verò Phil. et Theol, tantum jam profecerat, ut 1550. summâ cum laude Magisterii, Anno verò 1553. Doctoris Theologi titulo ornatus fuerit. Quod factò Superintendentiam Goslariensem sibi commissam ad annum usque 1555. sustinuit. Postmodum Religionem Luth. hinc inde promoturus, Rostochii, Bremæ, Heidelbergæ, Magdeburgi aliisque in locis docuit. Rostochiensem quidem Acad. & Ecclesiam eruditione & prudentiâ suâ insigniter juvit; & brevi licet tempore ab An. 1556. in seq. 1557. adeò de studiosa juventute meritus est, ut nunquam eos poenituerit Hesshusium audivisse profitentem, puduerit verò postea Rostochienses, eundem expulsum ab ipsis esse. Scilicet cum innovare quædam pro cathedra (fungebatur enim & Pastoratu Jacobæo) videretur Rostochiensibus, pontificiis tum abusibus adhuc adsuetis, revera autem nihil nisi reliquias papales, utpote dominicales nuptias aliasque tollere adlaboraret, officium linquere jussus est. *Vid. Petrus Lindenbergius in Chron. Rost. Lib. V. cap. X.* qui ob magna merita ita de eo judicat: *Tilemannus Hesshusius aliquamdiu Rostockis docuit, Vir ut eximia eruditione & Zelo, ita etiam variis utilissimisque Scriptis per univer-*

universam Europam famosus, confi. pluribus Nicol. Grysentii *Historia van der Leere, Levende und Dode M. Joach. Stifters* / pl. P. fol. 1. seqv. Rostochio discedens, Heidelbergam se contulit, ubi Acad. Professor & Eccl. Antistes constitutus est. Similiter in Acad. Jenensi 1569., in Regiomont. 1574. in Helmst. 1576. professorio munere defunctus est. In quo postremo loco ad extremum usque vita halitum permanxit ibidemque inter medias occupationes 1588. at. 62. placidecessit. Brevius de eo egi, quia brevi tantum tempore Rostochiensum fuit. Plura vero qui desiderat, adire poterit Magnif. Dn. D. Fechtis *App. ad Epp. Marb.* c. IV. p. 89. ubi inter alia eum vocat *Virum excellenti, sed vehementiori & inquieto ingenio, nec non Melch. Adami Vitas Theoll.* p. 295. ed. noviss., Freheri *Theatrum Vir. Illstr.* P. I. p. 274. Mierelii *Synt. Hist. Eccl.* L. III. Sec. II. p. m. 757. s. ut & M. Jo. Cisp. Zeumeri *Vitas Theologorum Jenens.* p. m. 76. ss. Scripta Heshusii, quæ alii in locis longè plurima edidit, recensere supersedeo, cum recentissimè in *Vitis Theologorum Jenens.* laudatus *Zeumerus* l. c. illud præstiterit, ipseque in hac Academia tantillo temporis spatio vel pauca admodum, vel nulla prodire fecerit.

EILHARDUS LUBINUS

Natus est in oppido quodam *Ammerlandiae* (quæ pars est Comitatus Oldenburgici) *Westerstede*, Anno 1565. 24. Martii, Patre *Frid. Lubino*, Oppidi Pastore, & matre *Cath. Buningr.* Jam sub ipsa pueritiae primordia parens in eo adverterat, quod quatuor egregiis donis, scil. optimâ indole, ingenii vi, memoriae tenacitate & judicii (quantum in eam atatem cadere potest) acumine à Deo donatus esset, quare fore hunc filium virum eruditum auguratus, studiis eundem dicatum Scholas diversas visitare voluit. Quas cum velocissimo cursu, adjutus maximis DEi donis emensus esset, septem Academiarum, utp. *Lipsiensis, Coloniensis, Helmstad., Argentinensis, Jenensis, Marpurgensis & denique Rostochiensis* Professores sedulus audivit. Ultimò vero loco adeunda fuerat Rostochiana nostra, partim ut, quicquid in prioribus hauserat solidæ doctrinæ & eruditionis, ad summum fastigium deduceret, partim ut merita illi sua, jam pridem ipsi à DEO destinata, haud interrupta præstaret atque continua. Græcae, cum primis literaturæ

C

adeò

adeò captus fuit amore ejusque. Authores veteres & que acrecentiores nocturnâ diurnâque manu versavit, ut postmodum familiam hoc in studiorum genere, nemine refragante, duceret. In cæteris studiis eò perfectionis devenit, ut excellentissimus sui ævi Orator, Poëta & Mathematicus ab omnibus salutaretur. His itaque studiis cum juventutem Academicam undique ad se confluentem imbuere atque hoc pactò optimè de hac Acad. mereri coepisset, adeò ut neminem omnino ejus lateret eruditio, nil nisi promotio ad officia publ. deesse. Nostro videbatur, quæ benè de Academia merendi studio, flagrantissimo licet, calcar adderet gloriamque conciliaret majorem. Primo itaque Poëleos, ad quam natus factusque videbatur tractandam, Anno 1595. Professio demandata ipsi est. Quam haud longo post, cum edecumata ipsius in Theologicis biblicisque eruditio omnes in admirationem raperet, Professio quoque Theol. & provincialis Consistorii Assessura exceptit. Obtenta hæc officia, quibus ut majori Autoritate fungeretur, Doctoratus theol. honoribus & privilegiis 1605. magistratus est, Lectionibus Academicis Disputationibus ut & variis scriptis infra recensendis adeò ornavit, ut solius hujus viri meritis hæc Acad. velut Hesperus cæteras inter stellas coruscaret, præsertim cum haud multi fortè alii Professorum Rostoch. majorem eò celebritatem consecuti fuerint. Audiamus de eo Viri meritorum gloriâ in Rostochiensem Acad. universamque Eccl. orthod. verè Magni, Dr. D. Feobrii, Patroni ac Præceptoris mei Parentis instar ad tumbam usque devenerandi, iudicium in Orat. de studio Exeg. in Acad. Rost. semper exulto, ita habens: Qui hoc (Lubini) nomen ignorat, ignorat propemodum ipsam eruditionem. Neo enim Rostochiensum Professorum quisquam apud exteros etiam, quam bic ipse, majorem celebritatem adoptus est. Eius quippe Antiquarius & Far poëtica & Florilegium & Clavis lingue græca & Autores illustrati, Horatius, Juvenalis, Persius, veterum Gracorum Epistole, & in superiori Germania & in Belgio & in Gallia, neque leui tantum, sed bis, sed ter, imd quinquies & sexies recusa conspicuntur. Tanto tum hi libri babebantur in pretio, tanta estimatione. Qui honor, quantum mibi confat, nemini consigit à primis Acad. bujus natalibus. Testatur præterea de Meritis Lubinianis Programma ipsius exeq. à Senatu Acad. Rost. 1621. propositum, Ubi inter alia dicitur studiorum suis studiosissimus,

diosissimus, in rebus inventendis acer, in memorandis firmus & expeditus, in judicandis acutus: in Academie dignitate tuenda (quod ipsum quinque sustinendo Magnificum Rectorale munus, sc. Anno 1597. 1603. 1609. 1615. & cui immortuus est, 1621, ut & sapenumero Facultatum tum Phil. tum Theol. Decanatum gerendo abunde demonstravit) magnanimus, in dicenda veritate intrepidus, vir verè Aristocraticus. Cum febri quartana graviter decumberet in ipsis jam ultimi Rectoratus Academici primordiis, ita ut loco ipsius Jo. Baumeisterus, D. Medicus, in Auditorio maximo debita cum solennitate Academiæ fasces ab Ex-Rectore suscipere debuerit, qui & demortuo Lubino in Rectoratu successit, ex orbe emigrare jussus est, 2. Jun. 1621. Et. Ann. 56. Plura desideranti satis faciet Progr. fun. laudatum, à Wittenjo Memoritis Theoll. Dec. III. p. 305. s. illatum. Conf. & Ejusd. Diar. Biogr. Tom. I. ad ann. 1621, Freherus Theatr. Vir. Illustr. P. I. p. 410, & Summè Rev. Dr. D. Quistorpius Progr. supra cit. ad h. a.

Consummatisima, quæ vulgavit Lubinus, scripta, sunt sequentia:

1. Antiquarius sive priscorum & minus usitatorum vocabulorum brevis & dilucida interpretatio, ordine alphabeticō digesta, Amstel. 1594. Fcf. 1600. 1625. 8. Colon. 1609. 12. 2. Fax poētica, sive Genealogia & res præcipue gestæ Deorum gentilium, Virorum illustrium, Regum græcorum & Cæsarum Rom., perpetuis Tabb. illustrata. Rost. 8. 1589. 1607. 1617. 3. Q. Horatius Flaccus accuratissimè emendatus & explicatus paraphrasi nova scholiaстica. Rost. 1599. Francof. 1612. 4. 4. Carmina Anacreontis cum notis, Rost. 4. 1600. 5. Epistola Hippocratis, Democriti, Heracliti, Diogenis, Cratensis, aliorumque ad eosdem, Græcè simul ac Latinè edita, 8. Heidelb. ex Officina Commerciana, 1601. & 1603. 6. Epistola Apollonii Tyanei, Ancharsiidis, Euripidis, Theanrus aliorumque ad eosdem, editæ Græcè simul ac Latinè. 8. idem ex off. Commissarii ann. 7. Eephrasis succincta & perspicua in ſumis Juvenalis Libros Satyrarum. Rost. 8. 1602. 8. in Juvenalis & Persii Satyras. Hanoviae & Lugd. 1603. 4. 9. Florilegium h. e. veterum Poëtarum Epigrammata græco-latinæ, ibid. 1603. 1604. 1615. 4. 10. Clavis græcae linguae, sive vocabula latino-græca, ibid. 1605. Lubec. 1612. 1620. Londini 1620. & emendata per D. P. ibid. 1629. 8. (vid. Thome Hyde Catal. Bibl. Bodlej. Oxon. 1647. fol. ed. p. 411. 2.) Lipsi. 1630. 8. Lugduni, 1644. 1651. Amstel. item 1651. & Norib. 1670. 12. 11. Phosphorus de prima causa & natura mali. Tractatus hypermetaphysicus, in quo multorum gravissimæ dubitationes tolluntur & errores dereguntur. Rost. 8. & 12. 1596. 1600. 1601. Lugduni 1644. Occasione hujus libri controversiam ipsi movit ab. Grauvernus, Theol. Jen. edito Anti-Lubino, cui verò respondent Noster in Apologetico, Rost. 1600. & 1605. 8. publicato. Cæterum vid. de hac controv., de qua nostrum non est judicare, Judiciofissimus Dn. D. Grapius in dem Evang. Rostoch. sup. cit. 12. Tractatio Theol. de Causa peccati ad Theologos A. C. in Germania. Rost. 1607. 4. 13. Monotessaron, li-

ve Historia Evangelica de Iesu Christo ex 4. Evangelistis in tribus linguis, græca, latina & germ. in unum corpus redacta, Rost. 1609. 1640. 4. Francof. 1612. 4. addit *Lipenius in Bibl. real. phil.* ibidem 1682, denuo hunc librum excusum esse. 14. Commentar. in Epistolas Pauli Majores, Rost. 4. 1610. 15. Exercitationes Thiol. in Minoribus omnibus sanctorum p. C. Apostolorum Pauli, Petri, Jacobi, Iohannis & Judæ Epistolæ, Rost. 1610, Francof. 1611. 4. De quibus testatur prelaud. Dn. Fecht. Orat. eit., quod omnes hodieque à veris Scripturarum indagatoribus magni allinentur. 16. Quadtippartita Evangelica Historia monas, sive 4. Evangelistarum, in qua singuli inconfusi & soli legi possunt, & rursus ex omnibus una universalis & continua historia ex tempore formari, cui utique tantum lucis accessit, ut lecturis Commentariis loco esse possit, Amstel. 1614. Rost. eod. 4. 17. N. T. Græco-latino-germ. (ut vel Versionum collatio interpretationis vicem, judice Dn. D. Fechtio l. c. lussinere posset) In cuius nova editione accessit Consilium de latina lingua compendiale addit. Scenda, laudatum à Cel. Tentzelio in Coll. Mensir. Anno 1693. p. 271. Rost. 1615. 1616. 4. 18. De Veritate Relig. Christ. ex libro Phil. Mornai, Rost. 4. 1602. 19. De Primatu & potestate Rom. Pontificis Disp. inaug. D. Barth. Krakevitzii 1607. 20. De Nullificatione contra Pontiff. 1608. 21. De Conversione mulieris peccatricis ex Lue. VII. quod charitas non sit causa, sed effectus remissionis peccatorum. Disputatio 22. Memoriae Principis Caroli, Ducis Megap., in Ejus funere recitata oratio, Rost. 1610. 4. 23. Utrum potior sit Ecclesiæ an Script. Autoritas? ibid. 1613. 24. De Exorcismo, 1613. 25. De Peccato, 1613. 26. De fidej ac salutis fundamento, an ille lud Calviniani sartum teatrumque retineant, ita ut inter illos & Luth. super illo sit consensus? 1617. 27. De verbis, quæ administrationi Baptismi apud nos præmiti solent & vulgo Exorcismus vocantur, 1617. 28. Declamationes Satyrica tres in hujus Seculi maledictos, Academiarum pestes & malitiam impunè grassantem. 1613. 1619. 8. 29. In Cerberum Jesuitam tori mundo formidabilem Carmen, in Feste Jus blici Universitatis tertii, in Acad. Rost. recitatum, Rost. 1619. 4. ipsique Jubilæo postea una cum aliis insertum.

JOHANNES CHRISTOPHORUS OTTONIS.

Quo præcise anno in Osnabrugensem urbe editus in hanc lumen fuerit, curriculo vita ipsius, quo, quamvis non paucis huc illucve ad Viros eruditos exaratis literis, potiri haud licuit, destitutus referre nequeo. Quem tamen defectum in *Traet. de Westphalæ erudita B. C. D.* progressu temporis edendo, refarcire adlaborabo. Quod Professor Theologus in hac Acad. inde ab Anno 1653, usque ad 1663. (quo ipso notante Magnif. Dn. D. Quistorpi nostro in *Programm.* saepius cit. ad A. 1663. Stadami, Pastor ibidem ad Cosm. & Dam. ut & Consistorii Assessor futurus abiit) adeoque per decennium serè certissimum est. Neque de Meritis ejus in hanc Academiam dubitare nos sinunt. Scriptra ut & Collegia publica privataque maximo cum applausu hic loci habita.

bita. Quorum quædam à semet excepta benevolè mecum communicavit Vir Plur. Rev. Dn. Job. Lüningius, Pastor Grubenhagensium maximè meritus, Fautor meus longè æstumatisimus.

Suntque sequentia:

1. Collegium Homil. in Evangelia Dom. & Feit. hab. 1660.
2. Coll. Theologicos Scholasticum, in quo singulis hebdom. disputatum privatim fuit. 1659.
3. Coll. in F. C. in quo idem dictata ventilata sunt. 1658.
4. Coll. Disp. in Theses Theol. Chemn. à Balt. Menzero congregatas ac Rostochii impressas. Addidit præterea laudatus Dn. Lüningius, longe plura habita ab eo Collegia suis, qvibus interesse sibi non licuerit. Scripta ab eo publicata seqq. mihi innoterunt, quæ maximam partem ejusdem Dn. Lüningii communicationi accepta resero:
 1. Disp. de Jdeis in creatiis. 1653.
 2. De Ubicitate transcendentali. 1653.
 3. De Monarchia Eccles. ad Matth. XVI. inaug. M. Jo. Lud. Rhuelen. 1659.
 4. De Gemitu creaturæ non intelligentis. 1661.
 5. De fide infantum. 1659.
 6. De Intercessione perpetua. 1659.
 7. Tres Disp. de Verbo. Den. 1657.
 8. De Notis Ecclesiæ. 1656.
 10. Disp. inaug. de Agno masto ab origine mundi. Apoc. XIII. 8. Præf. D. Abr. Battæ hab. Gryph. 1651.
 10. De Hæresi Donatistarum. 1659.
 11. Disp. in omnes A. C. Articulos priuatum habitæ &c.

JACOBUS DÜRFELDIUS

Addendus Theologis ultimo loco viderur. Publicâ enim Professione quantumlibet functus in hac Acad. non fuerit; Vir tamen omnino fuit in studiis Theol. præcipue polemicis versatissimus tantamqve laudem ob magna in Acad. hanc merita consecutus, ut FCtas Theol., cuius sum temporis membrum fuerat. *Εἰδικωτατος* iste (ut Magno Fectio audit) Theologus, D. Jo. Quirinius I. Professioni qui præficeretur, eum judicarit dignissimum. Quod vero eandem consecutus haud fuerit, ea in re facta eruditorum in Germania (ut loqui placet Tintzelio in Coll. Menstr. 1689. p. 307.) expertus est. Situs est in Osnabrugensi Episcopatu pagus Diocesanos Menslage, scilicet Mimslage dictus, in eoque villa hæreditaria (vulgò ein Erb-Hoff) nullâ servitute onerata, Dorrsfeld appellata, quæ ipsa natales Nostro dedit die Jacobo Apost. sacro, 1591. Patre Job. Dorrsfeld, hæreditario in dicta villa & Ecclesiæ Menslagiensis Antistite, ipsius villa nomen, quod patrii moris est, sortito, matre vero Anna von der Mainshorst. Ob corporis constitutionem infirmiorem & discendi, quæ jam inde à pueritia flagraverat, cupiditatem, studiis lectandis quam

alii vita generi aptior à parentibus judicatus, annum jam agens
 15. ad Osnabr. Scholam ablegatus est. Quam adeò assiduus vi-
 sitavit, ut quatuor annis, quemadmodum loqvuntur, absolve-
 ret, testimonio admodum honorifico à Rectore Jod. Kirchovio,
 communicato mihi ab Ampliss. & Præcell. Viro, Dn. M. Jacobo
 Dürfeldio, B. Nostræ Filiæ, Gymn. Gustrov. Con-Rect. meritiss., Fau-
 tore meo colendissimo, (quod unà cum aliis in Tract. de Westph. eru-
 dita juris faciam publici) dimissus. Cum postea in Stadensi, Bre-
 mensi Hamburgensi ve Gymnasiis aliquamdiu summa cum lau-
 de commoratus fuisset, 1614. Giessensem Acad. adiit, in qua ma-
 ximâ diligentia literis operatus est. Id ipsum publicæ inter alia
 Dispp. sub quolibet Professorum Theol. hab. testantur, quarum
 una sub Præsidio Giseniano videri potest Tom. IV. Dispp. Giess.
 n. 9. p. 124., ut &, quod haud longo post Doctoratus phil. au-
 etus honoribus, legendo ac docendo famam sibi pararit haud
 pœnitendam. Quâ de causa ab Acad. Giess. testimonio denuò
 instructus, (quod pariter ex benevolâ laudati M. Dürfeldii com-
 municatione possideo) Rintelensem noviter erectam Acad.
 1621. visitavit. Et postquam Con-Rectoratu Oldenburg, quem
 hactenus usqve ad ann. 22. sustinuerat M. Meno Hannekenius, Theo-
 logus postea Doctor celeb., biennio functus esset, 1624. Rosto-
 chiensem Acad. ingressus, confessim de ea mereri quam opti-
 mè cœpit, immortaliter de ea meritus, si per fata, quam mere-
 batur, Professione publ. potiri licuisset. Meritorum Dürfeldii
 testes laude meâ majores produco ipsos Theologos Rostoch., qui
 itâ inter alia in Test. publ. 1628. ipsi dato : M. Jac. Dürfeld, cum
 per septennium in Giessen, per annum in Rintelensi & biennium in Schola
 Oldenb. juventutem, ut testimonia decent, fideliter informasset, antetrienni-
 um & quod excurrit, in nostram Acad. pedem intulit inque bonorum noti-
 tias & familiaritatēs penetravit. - - Cum ejus id mereretur eruditio,
 nonnemo ex professorio ordine eum Regiae Maj. Suec. commendavite dignissi-
 mumque censuit, cui Professio Theol. in Upsal. Acad. concederetur. Qui
 sunt è Collegio Professorum Senatus bujus urbis eum inter hos numerarunt,
 ex quibus Affelmanno p. m. successor eligeretur. Ampliss. etiam Senatus eum
 Pastoratus apud nos viceret ad D. Jac., eum inter hos retulit, è quibus per
 suffragia Ecclesie Pastor eligeretur. - - Ne verò ab aliorum sententia pen-
 dere videaris, quisquis es, age excute hominem Silla, que vulgariet, scri-
 pta,

pea, ut: Normam, &c. considera. Hæc itaque & longe adhuc plura
tum de Durfeldio nostro Theologi Rostoch. Cum ab Anno 1628.
Lemgov. Gymn. Con-Rectoratum ad annum usque 1637. susci-
nuisset, Rectoratu Gymn. Osnabr. donatus est. Quo in officio
scripta in lucem edidit raram eruditionem testantia quam pluri-
ma, ex quibus cum illud, quod *Fundamentum fidei christi, cum ejus
solida defensione inscripserat*, Comiti Oxenstirn & Adlero Salvio,
Oratoribus Suecicis dedicasset, hi ingenium viri admirati, Pro-
fessionem Theol. in Regia Acad. Upsal. ultrò obtulerunt, quam
licet lubens acceptasset, ob uxorem tamen, cui dispicebat in pere-
grinas regiones profectio, eam modestè declinavit. Per reliquum
itaque vita tempus in patriis permansit oris & Rectoratu suo im-
mortuus est Anno 1657. 31. Aug. Aet. 66.

Scripta Dürfeldii nostri sunt sequentia:

1. Disp. theol. complectens Theses de Ecclesia Christi vera & falsa Anti-Christi, sub
Præf. D. Stegmanni hab. Rintel. 1621. 2. Norma invocationis div. ibid. 1625. 3. Per-
severantia sanctorum Christiana, contra Lud. Crociūm. Rost. 1625. 8. 4. Nova con-
sideratio considerationis Johannis Croci, de dissensu Calvinistarum in fundam. fidei,
causa peccati, fractione panis, &c. Rost. 1626. 8. Qui duo libri, quæntoperè Magno
Quæstorio, Patri, aliisque Theologis placuerint, honorifice admodum acclamations
& judicia libris præfixa abundè testantur. 5. Rogatu Theoll. Rost, coascripsit librum
de Quæstionibus nonnullis, Articulos de lib. arb. & baptismo concernentibus, qvibus
intimator (D. Ampfinius, Prof. Med.) quidam ab A. C. discessum fecerat, atque Ar-
miniana ac Calv. dogmata fovere conatus fuerat. Cumque opponere Nostro Ampfini-
jus *Naturism* (2.) *antidorum*. Naslurio addidit; & denique cum Antagonista
ederet Aquilam ecclesilem s. Draconem, Dürfeldius (3.) opusuit Triumphum suum
de aquila & piceas placentas in os Draconis injectas. Rost. 2. 1628. 6. Comm. in Can-
ticum, Rintelii, 1633. 7. Mysteriologia Regni Christi ex Dan. aliisque Prophetis &
Apocal. Rint. 4. 1639. 8. Discurſus theol. de duobus illis veritatibus testibus, Apoc. XI,
descriptis. Rost. 4. 1639. 9. Discurſus theol. de Q. Num pax secularis ante mundi
consummationem judiciumque univ. sit reducenda ibid. 4. 1642. 10. Diff. theol. de
fund. fidei christi, cum ejus solida defensione c. Monachos & præcipue c. illustratio-
nem Cassel. Jo. Croci, ibid. 4. 1648. II. Contra Bernhardum Loperum, Jesuitam,
1632. Lutheranos non habere legitimam vocationem, calumniantem Rogatu Ver-
bi Ministeriorum Osnabr. edidit Noster (1.) sine Mislive, sub nomine Chr. von Gelsen/
(2.) wahre Catholische Erläuterung / & denique (3.) Abfegung der Loperischen
Spinnwebe von den Wänden und Fenstern des Hauses Gottes; eod. anno. 12. Biga
Dispp. in Ep. ad Ebr. Rint. 1648. 4. 13. Examen Exegesis A. C. Aitingii iedirum,
14. Scala Jacobea c. Monach. Pontificios, patiter inedita. 15. In Gymn. varias edidit
Dispp., Logicam item & Politicam, ut ex prælaud. Dn. M. Dürfeldii datis ad me lites
ris certior factus sum: cui publicè nunc pro sua in me benevolentia, curriculo præ-
fectoria vita B. Parentis sui communicato, prælicita, maximas persolvo gratias.

SECTIO II

SECTIO II.

delineans

MERITA JURISCONSULTORUM.

INTER JCtos Westphalos, quorum hodieque merita celebrat Acad. Rost., & ætate, & Alphabetis serie, & munerum dignitate primum sibi locum jure quodam vendicat

ERNESTUS COTHMANNUS,

Patriâ Lemgoiensis, qui de Majoribus sibi gratulari potuit patritiâ & consulari dignitate per integra secula maximè conspicuis. Patre enim *Died. Cotmanno*, Lemgov. Reip. Consule, matre *Catharina Grotenia*, *Died. Groten*, ejusdem Reip. Cos. filia & *Alex. Groten*, pariter Cos. patrii puriorisqve Religionis, quæ firmam hodie sedem in urbe isthac fixit, primi, post nuditatis papisticæ detectionem instauratoris & reformatoris felicissimi, nepte, 6. Dec. 1557. in hanc mundi lucem editus est. Ad veram pietatem jam adsuefactum parens 1565. in Gymnasium id temporis florentiss. Düsseldorfianum primo ablegavit. Ubi cum humaniora, ut vocant, probè excoluissest, Academiam Julianam, tum quoqve Marpurgensem adiit. In qvibus utriqve Juri totus mancipatus, ductu Præceptorum tanto cum successu ei invigilavit, ut maturâ adhuc ætate mystis primoribus summâ cum laude adnumeraretur. Motus iis filii in studiis progressibus parens Rostoch. eundem Academiæ fieri civem voluit, nescius tantam adhuc meritorum famam in hac ipsa consecuturum eum esse, quæ, ut alios jura doceret, ipsi licet juveni adhuc permisit atque ad summos in utroqve jure honores merito suo capessendos invitavit. In Doctorem Promotore *D. Henr. Camerario* promotus, merita sua, quam ante, majori voluptate Rostochiensi Academiæ consecrare cœpit, Scholas juridicas eo cum applausu tantoque Studiosorum confluxu aperiens, ut auditorium vix caperet audientes. Hinc loqui merita Cothmanniana potuerant eruditissimi viri, qui ex Scholis ipsius egressi, de variis Principiis aulis urbiumque gubernaculis non sine magna sui fama promeriti fuerunt. Quæ & ipsa in Academiam merita effecerunt, ut 1587. ab *Udalrico*, Duce Megap. in numerum non solum Consiliariorum adscitus, atqve Aessor simul judicij

Me-

Megap. secul. & Eccles. constitutus; sed & 1595. in Collegium Ducale Jurium Professor in hac Academia cooptatus fuerit. Quod munus postremum eò libentius sibi imponi passus fuerat, quo majori flagraverat cupiditate, merita sua in Academiam hanc, quorum jam ante fecerat initium felicissimum, continuandi. Quod & tantâ solertiâ præstitit, ut à Collegio Juridico in Progr. fun. Academie decus singulare & literatorum Princeps fuerit appellatus. Animus fortasse Nostro fuerat, ad finem usque vitæ merita sua soli Academiæ Collegiis publicis privatisque ut & Dispp. conseruare; sed cum jam ante à consiliis esset Duci Megap., atque hic videret, quantâ dexteritate quantâque prudentiâ commoda totius Provinciæ promoveret, ad Cancellarii munus 1610. à Duce Jo. Alberto, invitus licet, evectus est. Neque tamen, aulicis defungens officiis, studium benè de Academia merendi depositus, quin quoties negotia postularunt aulica Nostrum, per Doctorem quandam Juris privatum Lectiones publicas suo sumptu ordinariè haberi curavit. Academiam, ad sceptræ ejus tenenda vocatus, (quod factum quinques, scil. 1598. 1604. 1610. 1616. & 1622.) vel ipse, vel, negotiis impeditus, per Pro-Rectorum gubernavit. Officio similiter Decanatus, quoties ad eum devolutum illud est, promptè satisfecit, nec raro, quamvis per aulica, uti dictum, negotia, difficulter id liceret, Disputationes publicas habuit. Herculeis tandem, quibus occupatus semper fuerat, laboribus defatigatus, præsentibus filio Friderico, J.V.D. & fratre Johanne, Consiliario Megap. & suo in Cancellariatus postea munere successore (de cuius meritis nostrum non est h. l. agere) placide obdormivit, 13. Apr. 1624. (qui ipse annus Magno quoque Affelmanno, de quo supra Sect. I.n. 1., emortualis fuit) æt. 67. Fusius & prolixius vita Cothmanni descripta est in Program. Fac. Jurid. in obituum ejus publ., quod legere est apud Witten. in Mem. Fclorum renovatis, Dec. I. p. 94. s. vid. idem in Diar. biogr. Tom. I. ad Ann. 1624. Freberus in Theatro P. II. p. 1039. s. Cl. Frid. Thomas in Catal. Biogr. Analectis Gustrovienibus, nuper ab ipso editis, annexo, p. 79. 80.

Scripta illustris Cothmanni sunt sequentia:

1. Responsa Juris sive Consilia V. Voluminibus comprehensa. Francof. 1597. 1615. 1662. fol.
2. Responsorum Juris & Consultationum Acad. liber singularis, ib. 1613. fol.
3. Disputationes Juris civ. Witteb. 12. & 8. 1590. 4. Disp. juridica Lemgov. 4. 1687.

D

1687. 5. Comment. in primum librum Cod. Just. Francof. 4. 1616. 6. Institutiones imperiales Justinianæ ad Compend. redactæ. Rost. 12. 1618. 1625. 7. Meditationes piæ de remedii adversus calamitates, pressuras atque calumnias & de inimicis diligendis, excerptæ ex S. Augustino & in ordinem redactæ. Rost. 1614. 4. 8. Heine gottselige Betrachtung etlicher wölbewährten geissl. Recepten, derer sich ein frommer Christ im lieben Erenz mag gebrauchen. Stettin. 1615. 8. 9. Consolatio sui ipsius in funere filii secundogeniti, Diederici, 1605. mortui, Rost. eod. ann.

THOMAS LINDEMANNUS,

Lucem vitalem aspexit Hervordiæ, urbe Comitatus Ravensburg. eā adhuc tempestate *imperiali*, pridie Festi Mich. 1575. Patre *Henrico Lindemann*, matre *Anna Kirchovia*. Scholam patriam frequentre jussus, tantos in illa brevi tempore in humanioribus fecit progressus, ut 1592. æt. 17. ad Acad. Rost. cum laude ablegari potuerit. In qua, cum philosophicas lectiones auscultasset, animum ad Juris studium applicuit. Sumptibus verò non suppetentibus, præcipuorum virorum liberis erudiendis præfectus, Anno 1596. cum *Bernb. & Henr. Wedensbosis.*, Argentinensem Acad. invisit, triennioque ibidem laudabiliter exacto in Brisgoam, dehinc Galliam & Italiam cum prædictis commilitonibus suis excurrens, quævis notatu digna peculiari in Itinerario consignavit. Ex peregrinatione hac redux, salutatis primum in Westphalia Suis, ad primam studiorum suorum nutriculam, Academiam hanc merita ejus jam expectantem se retulit. Cum ejus & Virtus & inusitatæ animi dotes obscuræ nemini essent, 1605. Professio juridica delata ipso est, eodem anno & Doctor salutatus & in Concilium atque Facultatem adscitus. Officio sic professorio ornatus, nihil prius & antiquius, quam ut de Academia hac ipsa benè mereretur, ipso fuit. Assiduis hinc lectionibus, Disputationibus scriptisque tantam meritorum famam consecutus est, atque tantoperè totam sibi Academiam per integros 27. annos devinxit, ut eo defuncto, Thermidos fulcrum insigne atq; Ornamentum Academiæ maximum cedidisse, jure dici posset. Et non solum *Academia Senatus in Progr. fun. 1632. pietatis, candoris, eloquentiae & industrie laudemini eum inferiorem fuisse dixit*, sed & *D. Jo. Quistorpi I. Vir eruditissimus, facundus, in iudicando dexteritatis laude insignis & in rebus expediendis felicitate nemini secundus* (quod judicium in Matri. Acad. Rost. legere licuit) habitus fuit. Neque de sola

Ia Fac. Jurid., Decanatum ejus gerendo, sed de universa pariter Academja, cuius Rectoratum summâ cum laude octies sustinuit, scil. 1607. 1613. 1616. 1619. 1622. 1625. 1628. & 1632., longè maximè meritus Noster est. Tantorum, quæ indies Rost. Academæ præstabat, meritorum fama exterorum jam Principum intraverat aulas, unde ad Consilia à non paucis sæpiuscule adsciebatur. Quamvis verò ab Archi-Episcopo Bremensi, Duce Megap., Duce Lüneb., Principibus vidd. Croviacensi & Loizensi inter Consiliarios fuerit numeratus, à Rep. insuper Rost. Syndicatus dignitate ornatus, quæ omnia officia professorium munus planè susflaminare videbantur; adeò tamen studium de Academja bene merendi abjecit aut depositus nunquam, ut merita eidem sua, quæ primum publicè profitendi ac docendi obtulerat munus, ad extremum vitæ halitum consecraverit, plura procul dubio præstiturus, si plures annos per divinam benignitatem numerare Nostro contigisset. Sed morte inopinâ, annum a-gens 57. ipsaque Sceptra Academica octavum tenens, raptus, finem imponere in Academiam nostram meritis, nullâ unquam mortalium memoria oblitterandis, iussus est.

Haud vulgaria eruditio specimina, quæ reliquit, sequentia sunt:

1. Exercitationes Juris, Rostoch. 1618. fol.
2. Exercitationes feudales, Rost. 1622. 4.
3. Exercitationes Justinianæ. Rost. 1625. 8.
4. Exegesis Synoptica Enchiridii Pomponiani, ibid. 1627. 8. 5. Disp. de Jurisdictione. 1619.
6. de Academiis carumque immunitatibus ac privilegiis. 1621.
7. de Officio Boni Principis Oratio parentalis, manibus piis Udatrici, Ducis Megapol. consecrata. Rost. 4. 1621.

HENRICUS RUDOLPHUS REDEKERUS,

Illustris Redekerianæ Gentis (de qua ita Magnus Fechtius noster in Progr. fun. J. C. Hauswadelii, 1702: *cujus quantæ sint etiam nunc in Remp. nostram cum civilem cum literariam merita, nemo nisi rerum nostrarum expers ignorat*) primus in Ducatu Megap. quasi sator, Os nabrugæ, urbi Westphalorum splendidissimæ ac ob Instrumentum pacis inter Ferdinandum III. Imp. & Sueciæ Regnum ibidem sanctæ famigeratissimæ, natales suos acceptos refert, 1625.

14. Sept. Parente Christoph. Redekero, cive primario, ac matre Cath. Landwehrs prognatus. In Schola primum patria cum rariorem diligentiam & industriam luculentis subinde speciminibus bonis

omni-

omnibus probasset, ad Hannoveranam alegatus est. In qua non optimâ solum indeole ingenioque acutissimo propositis rebus quibuscunque capiendis apprimè apto, sed & inusitata modestia Præceptoribus adeò se commendavit, ut non possent nisi tenerimo *Redekerum* suum affectu complecti. factis solidioribus studiorum fundamentis atque ad altiora sic satis præparato pectore suasu propinquorum ad Academiam hanc Varniacam, quæ meritis ejusdem clarior ac illustrior reddenda erat, 1647. æt. 21. sese contulit. In qua ipsa spectatorem inanem haud egit, sed diurnâ nocturnâque manu libros versando ad elegantiorem eruditionem summo contendit ardore, non ignarus, assiduo scientiam labore meritorumque famam parari. Laudatissimæ ejus diligentia testimonium præbet luculentissimum, quam, per anni spatium hic commoratus proprio marte *de Redekernibus* elaboratam Præside D. Joach. Schnobelio censuris publ. subjecit, Disp. elegantissima. Quo facto permotus illustris Job. Colbmannus, Cancell. Mekl. filio suo Ernsto, juris studio eâ tempestate in hac ipsa Academia litanti, *Redekerum* nostrum commilitonem & con-tubernalem adjunxit. Sed & biennio post filio unico ephorum elegit R. M. Suec. Gubernator Wismariensis. Quanto verò affectu Facultas Jurid. ob solidam scientiam prosecuta Nostrum fuerit, vel inde patescit, quod Studiosos in juribus instituendi potestatem ipsi fecerit. Ut adeò in ipsis juventutis annis & legendendo & disputando optimè de Acad. meritus sit. Ne vero exteros lateret magna *Redekeri* eruditio, Marpurgensi, Giesensi Heidelbergensiique lustratis Academiis ad Argentinensem quoque se convertit. Ubi cum per tres menses substitisset, à Sereniss. Principe, Comite Nassovico Saræpont. ad ephoriam Filii Ludovici Friderici vocatus est. Quam spartam priusquam suscep- ret, Doctoris gradum à Fac. Jurid. modestè petuit. A qua & in tentamine pariter, ceu vocant, ac rigoroso examine, imo & in elaboratione duorum Textuum Juris Civ. & Canon. tam solidâ imbutus scientiâ juridicâ, qualem haud sperassent, comprehensus fuit. Postmodum & Ann. 1654. Disputationem inaug. sine Præside, ut ibi moris est, habendo summam promeritus laudem fuit. In ipso itinere, qvod cum fidei suæ commisso Seren. juventutis Principe ingredi jussus erat, in vicinam sibi Galliam, constitu-

tu:

tus, cum 1655. Doctor Argentorati renunciatus esset, ad Professionem jurid., quæ fuerat D. Schnobelii, à Senatu Rostochiensi vocatus est. Quapropter per aliquot saltem menses in Gallia commoratus, perque Brabantiam, Flandriam, Hollandiam aliasque provincias Rostochium versus Professoriâ spartâ susceptâ publicum docendi munus aggressus est. Quantò verò opere de Academia hac nostra meritus fuerit à primis inde Professionis suæ initiis ad finem usqve vitæ, D. Jac. Lembkenii verbis ex Programm. funebri repetitis, quam meis, eloqui præstat. Ità verò ille: *Docendi disputandique molestias magno animi prolabio subiit non solum, sed & fortè pessore tantèque sedulitate sustinuit, ut si æquè rerum amatores ad sint, meritissimo jure suo vel maximis ob id encomiis dignus sit, sibique de plurimis talibusque etiam discipulis, qvè partim in hac nostra altisque Academiis, partim etiam in variarum civitatum curiis, quin Principum quoque & Electorum Regumque aulis ad splendidissima officia proiecti, Reip. utiliter interviunt, habeat graculari.* Et rursus: Ità de Academia, de Prudentia, de politiore literatura studioaque juventute meritus Noster est, ut si quis hoc in capite vel minimum memorie ipsius debitisque laudibus detrahit superet; in ipsam Academiam, in ipsa iura legesque, imo in ipsas literas ac juventutem Academicam injurias videretur. Tantorum in Academiam Rostoch. meritorum famâ Illustrem Redekerum nostrum illustres etiam honorum Tituli consequebantur. Non enim solum 1661. ex Collegio Senatorio in Ducale à Sereniss. Duce Christiano Ludovico translatus, sed & insuper Consistorii Consiliarius constitutus, imo & cum in publicis legationibus arduisque negotiis aliis Principi industriam, fidem & dexteritatem sèpissimè probasset, in numerum Consiliariorum Aulicorum & Ann. 1677. Intimorum ac Status Consiliariorum receptus est. Ne dicam, qvod & Regi Daniæ aliquot per annos à Consiliis fuerit & jussu ejusdem ad Comitia circularia Brunsvigæ 1673. celebrata iverit; illud duntaxat, qvod ad merita huic Academiæ præstata pertinet, persequar. Rectorale munus magnificentum sexies, Annis 1660. 1666. 1673. 1675. 1676. 1679. sustinuit. Præterea & Decanali munere fungens merita sua in Academiam multiplicavit. Quo nomine in Progr. jam cit. sequenti mactatur elogio à D. Lembkenio: *In negotiis expediendis Redekerus erat expeditissimus, in causis perorandis eloquentissimus, in consulando*

tando prudentissimus, in docendo facillimus, in jure interpretando peritissimus, in disputando acerimus, versatileque adeo ad omnia pariter ingenium habebat, ut adid unum, quodcunq; ageret, natus factusque videatur. Vitam domesticam quod concernit, in triplici vixit Conjugio, quorum primum duntaxat memorandum nobis est. Inverat illud cum virgine Prænobilissima, *Margaretha Schützia, Davidis Schützii*, Ducis Mecl. Quæstoris & Capitanei Suanensis filia, Anno 1655, sed solutum est Anno 1661. Quo ex Conjugio suscepit præter duas filias unicum, ut paterni nominis sic paternarum quoque Virtutum hæredem exactissimum, Virum hodie Illustrum ac Excellentissimum, *Dn. Henr. Rud. Redekerum*, Sereniss. Ducis Mecl. Consiliarium Aulicum splendidissimum, hæreditarium Dominum in *Porträmbsh/ Scharsdorff/ &c.* Vitæ finis Redekero Nostro contigit 1680. 23. Dec. annum Æt. agenti 55., ob summa in Acad. & totam Provinciam Megap. merita Neftoreos vivere dies omnino dignissimo. Testabuntur id inter reliquias ejus sequentia, quæ mihi innotuere, edecumatæ eruditio scripta:

1. Examen Institutionum, Rost. - 2. Diss. de Fideiustoribus, Praes. D. Joach. Schnobelio hab. Rost. 1648. 3. Diss. inaug. de Gratia, Argentorati 1654. 4. De Curforibus publicis, Rost. 1662, inaug. Kochii. - 5. De Quæstionibus & Tortura, 1680, inaug. Amselii. 6. De Jure cesso, 1676, inaug. Ferberi. 7. De Actu judiciali extremo 1672, plurimæque aliæ, Ineditos præterea B. Parentis sui Commentarios in Cod. & Pandectas à se asservari indicavit mihi Illustris Dn. Conciliar. Redekerus, Meccenas omni honoris cultu æternum mihi prosequendus.

CHRISTOPHORUS REDEKERUS,

Idem natale solum cum præcedente, Patruo quippe suo, agnovit. Osnabrugæ enim 1652. Patre *Gerb. Redekero*, matre *Anna von Ullrichum* natus est. Prima ætas cum in Patria formata esset, Anno æt. 10. ab illustri *Dn. Henr. Rud. Redekero*, jam laudato, ad hanc Acad. vocatus filiique loco ab eo habitus, Scholæ Sen. Collegis commissus fuit. Anno 1668. Sedinum ablegatus est, ubi summa cum laude Praes. *L. Ammonio* de Ethicis principiis disputavit, 1670. Ad Patruum reversus ad studium juridicum ejusdem ex consilio animū adplicuit, informatione usus fidelissima partim ipsius ejusdem, partim *D. Casp. Habermannii*. Sub quorum ductu tantum profecerat, ut magno cum fructu exterorum terras visitare potuerit. Adiit primò Novio-

Noviomagum, dein Lugdunum, ubi Böckelmanno, JC. excell., usus
 est familiarissimè. Postquam & alias Batavorum urbes visitasset,
 in Angliam excurrit, ejusdemque regiam imprimis sedem, O-
 xoniensemque & Cantabrigiensem Academias non sine eximio
 fructu invisit. Ex Anglia in Galliam trajiciens, Lutetia Parisiorum
 per annum commoratus est. Cumque Aureliam pluresque Galli-
 canas urbes usurpasset, 1681. in Italiam cursum direxerat, sed tri-
 fissimum de Patrui obitu nuntium domum retraxit. Quapropter
 Rostochium 1682. reversus, de honoribus, quos dudum merue-
 rat, Doctoralibus cogitare coepit, adiutque ea de causa Gryphis-
 waldiam, ubi confestim, prægressis tentamine, examine item ri-
 goroso lectionibusque (qvas vocant) cursoriis, Disputationem
 Inaug. Præl. D. Fried. Gerdesio, disquirens in ea: *An Princeps legibus sit
 alligatus?* ventilavit. Quæ cum laude Doctorumque applausu exan-
 tata specimina cum Aulam Mecklenb. intrassent, Redekerò Nostro à Seren. Duce, Gustavo Adolphò, gl. m., eruditorum Patrono
 maximo, Professio Codicis & Consistorii Assessura clementissimè
 demandatae sunt; quæ officia 29. Mart. 1683. præviâ Oratione in-
 augurali lubens suscepit tantaque solertiâ administravit, ut me-
 ritis suis suo tempore Academiam multò reddiderit illustriorem.
 Equidem mens Nostro federat, per omne vitæ tempus Rostochi-
 ensi Academæ merita sua assiduis eruditissimisque laboribus, ex
 qvibus maxima meritorum fama dependet, consecrare; sed aliud
 voluit divina Providentia, quæ eum Consulem Reip. Rostoch.
 1693. 7. Mart. præfecit. Quam laudabiliter & huic spartæ præfuer-
 it, quantam in consiliis prudentiam fidemque demonstraverit,
 Collegæ ejus ex parte adhuc viventes loquantur. Quanta verò hu-
 manitate & comitate omnium favorem iniverit, ipsius urbis
 incolæ luctuacerbissimo funus ejus prosequentes testati sunt. Sed
 neque multò diuturnior Consulatus munere professorio fuit, si-
 qvidem 1704. 15. Jan. Annis 51. & 3. mensibus exactis, ad gau-
 dia cœlestia evocatus mundo valedixit. Præter Programma in
 funere ipsius 1704. à Magnif. Dn. D. Quistorpio, t. t. Acad. Rect.
 publicatum, vitam ejus descripsit Acad. hujus haud pridem Se-
 nior Celeb. Theol. nunc B. D. A. D. Habuborius in Rostochio Litera-
 to, Class. II. n. 1. p. 196. ff. Per id autem temporis, quod Academæ
 inserviit, sequentia promulgavit scripta:

I. Diss.

1. Diss. de Comitibus eorumque Juribus, 1684. 2. De Venatione ejusque Juribus 1685. 3. De Decimis Laicorum in terris Protestantium, inaug. Zeisterflethii 1691. 4. De Fictione Juris civilis, 1691. 5. De Feudis VI. Disp. successive editæ. Plura edere impositus ei urbis Consulatus haud permisit. Id tamen ab Ampl. Dn. Præside meo relatum mihi est, vidisse se *Historiam Mecklenburgensem* abs illo collectam duobus constantem voluminibus in fol., cui Annalium Mecklenb. Titu^{rum} B. Vit datus fuisset, cuius tamen editionem vix sperare licet.

HENRICUS SCHUCKMANNUS.

Est hic ipse, cui originem suam in Meclenb. Ducatu acceptam fert fulgidissima hodie in eo Schuckmanniana Gens, cuius de Meritis egregiis in Ducatum Mecl. Commentationem Literariam superiori anno Præcell. Dn. Præses meus publicavit. Qui cum fusè satis & prolixè Schuckmannorum persecutus sit vitas, pauca inde excerpere mihi licebit. Natus est Henr. Schuckmannus Osnabrugæ 25. Julii, 1582., Patre quidem Herm. Schuckmanno, matre vero Anna Flörkenia. Cum in Scholis patria, Lemgov. & Mindensi solida jecisset studiorum fundamenta, Rostochiensem Acad. 1605. æt. 23. adiit. Atque in hac ipsa adeò invigilavit Phil. & Juris studio, ut sexennio exacto Doctoris gradus oblatus ultrò ipsi fuerit. Quem vero, cum animus ipsi esset alias prius visitare Academias, recusavit, Heidelbergæ vero 1614. postquam Argent. & Tübingersem Academias ante salutaverat, Spiramque, in judicio Camerali operam juris praxi datum, concesserat, conferri sibi passus est. Rostochium postmodum reversus, in Ordinariorum supremi, qvod tum Sternebergæ florebat, Aulici ac Provincialis judicii Advocatorum numerum receptus est. Quo in officio cum admodum sese exhiberet prudentem pariter atque justitiae amantem, in ipsum judicium electus eique Assessor constitutus est. Jussu Principis Johannis Alberti 1633. Professionem Codicis in Acad. Rost. & Assessoram in Consistorio Ecclesiast. accedente insuper Consiliarii Intimi Ducalis munere & dignitate, suscepit. Quibus officiis licet gravissimis dexterim satifecit. Præterquam enim, quod pro Principis, pro Aulæ, pro Ecclesiarum proque subditorum commodis vigilandum ipsi esset, Academicis laboribus nunquam defuit, ac præter egregias Disp., publico in Auditorio frequentissime habitas, lectionibus etiam publ. privatisque,

præ-

præsertim practicis, in quibus à tempore benè multo versatissimus erat, studia Auditorum juvit & promovit, hoc ipso de tota Academia præclarissimè meritus. Rectoratus officium sustinendo quinques, scil. Anno 1634. 1640. 1642. 1645. 1654., Decanatus vero pluries, ad commodum Academæ promovendum semper intentus fuit. Neque hisce solum in hanc Academiam meritis contentus fuit, qvin plura eidem & fortè majora officia præstit, Syndicatum, uti vocant, Academæ gerens. Quemadmodum enim status tum ejus sic satis turbulentus fuit: Ita conjici facili momento potest, quanta hujus Viri in eandem merita extiterint, utpote cui ejus pro salute ac commodis excubandum fuerat. Eum enim in finem Syndicum ea sibi habere peculiarem tunc temporis solebat. Ut autem brevis sim, plura non addo, solâ Verborum ex cit. Cl. Dn. Præsidis mei *Commentatione repetitione* contentus. Ita autem ille: *Per universum hunc Ducatum in Statu tam Ecclesiastico, quam Politico Magni illius Viri maxima se merita diffundunt, qui curarum se ac laborum vicum semper exhibuit exemplar.* Neque tot licet laborum oneribus onusbus, defagatum se, antequam extremam attingeret sineclutem, conquisitus unquam auditus fuit. *Quin potius laborem labore pulsare & merita meritis cumulare ad extremam ferè etatem usque perrexerit.* Quod si etiam in filiis suis de publica re benè mereri Parentes possunt, dum ita educari eos curant, ut eximia illi præstare officia queant, sane Henr. noster Schuckmannus de Academia nostra longè optimè meritus est, qui eidem duos ex se procreatos dedit Professores, alterum Theologum, Herm. Schuckmannum, cuius meritis immortalibus nomen immortale evalit, alterum Jctum, Conr. Schuckmannum, qui aliquot per annos Professorem hic maximo cum applausu Vicarium egit, quemque utrumque suos ipse Parens salutavit Collegas. Quoniam vero de his agi nostrum non permittit institutum, prolixè etiam illorum Vitas descriptis in alleg. *Comment. Liter. prælaudatus Dn M. Epinus*, recensisit simul eorum met scriptis, nihil nunc addo, quam B. Henr. Schuckmanni, Westphali, (de quo etiam nonnulla apud Witten. Diar. Biogr. Tom. I. ad Ann. 1656. leguntur) eo, quo in dicta Comment. extant ordine, scripta, quæ sunt:

I. Disp. inaug. Præs. D. R. B. Echtlo de Sententia & re judicata. Heidelberg, 1614. 2. De
Ecclesiastico. Excep.

Exceptionibus. 3. De Mutui Contraktu. 1637. 4. De Contributionibus. 1638. 5. De Emptione Venditione. 640. 6. De Testamentis. 641. 7. De Jure Clientela seu Protectionis. eod. 8. De Pacto Obstagii. 642. 9. De Mutuo. eod. 10. De Fructibus. eod. 11. De Dolo, Culpa & Casu fortuito. 643. 12. De Tutelis & Tutoribus. eod. 13. De Interesse. eod. 14. De Jurisdictione. eod. 15. De Successione ab Iatestatu. eod. 16. Synopsis juris Feudalis. eod. 17. De Praescriptionibus temporalibus. eod. 18. Explicatio synoptica Remedij. L. 2. C. de rescindenda venditione. 644. 19. De iuri publica & privata, item pace Imperii prophana & Religionis. eod. 20. De Imperio Romano-Germanico. 645. 21. De Pacto successorio. eod. 22. De Transmissione. eod. 23. De Actionibus. 648. 24. De Jure Emphytevtico. 649. 25. De Crimine laesae Majestatis div. & hum. eod. 26. De Operis novi Nuntiatione. eod. 27. De Transactionibus. 650. 28. De Continenzia Cause. 652. 29. De Publicis judiciis. 653. 30. De triplici in Jure Consensu, Jussu, Autoritate & Ratihabitione. 654. 31. De Concursu Creditorum. 656. 32. De Actionum Concursu. eod.

His addendi sunt duo, Professione licet ordinariâ non defuncti, suâ tamen in Acad. Rost. meritorum laude non defraudandi.
Unus est

ELIAS PEROTTUS,

Lemgoviae circa Annum, ut conjicio, Sec. XVI. sexagesimum in lucem publicam expositus. De quo verò, Programmate publ. destitutus, qvod referre ulterius queam, non habeo, nisi quod J. V. Lic., Professor Juris Extraord. & Ernesti Cothmanni, de quo supra, Cancellarii Meckl. in Fac. jurid. substitutus, Dicasterii item Megap. Advocatus & Procurator Ord. fuerit, filiumque reliquerit Georg. Perottum, itidem J. II. L. Rost. natum 1592. & ibidem 1642. denatum. Alter est

THEODORUS VARENMEIERUS,

Osnabrugæ 1587. 9. Apr. Patre prognatus Jac. Varenmeiero, J. V. L. Phil. Sigismundi, Ducus Brunsv. & Lüneb. postulati item Osnabr. & Verdens. Episcopi Consiliario, matre verò Cath. Storffs. Scholas emensus cum in Acad. Julia per biennium cum dimidio Juribus operatus esset, ad Rostochensem 1610. se contulit. Exacto in hac ipsa integro septennio, tantos in Jurium studio sibi comparaverat profectus, ut habitâ 1617. Präf. D. Cöthmanno Disp. inaug. de Jure non scripto eodem Promotore Doctor salutatus fuerit. Professoris extraordinarii munus sibi imponi passus est, ut vices Laurentii Stephani J. V. D. & P. P., Consiliarium in Aula

Aula Sereniss. Ducis Mecl. *Io. Alberti* agentis, Lectionibus ordinariis publico in Auditorio habendis sustineret. Quo munere & magno cum Auditorum applausu constanter & assiduè functus fertur, ut vel hoc ipso de Academia Rostoch. præclarè meritus fuisse dicendus sit, ad Professionem Ord. fortè admovendum, nisi æt. 55. Anno 1642. 22. Jan. ex hac vita evocatus, hanc Academiam cum cœlesti permutasset. Plura desideranti satis faciet B. D. *Jo. Quistorpi* Programma in funere ipsius publicatum, Anno 1642. Scripta autem num præter Disp. inaug. jam cit. editorerit compertum mihi non est. Atque hæc quidem hactenus quoad Sect. II. de JCtis, quam exceptura ultimo loco est

SECTIO III.

delineans

MERITA PHILOSOPHORUM.

Xhibet hæc ipsa sectio primo inter Philosophos loco, serie quidem Alphabeticâ

HENRICUM ARSENIUM,

EQui coetaneus fuit Magni illius *Arnoldi Burenii*, mox nominandi, eodemque tempore Professorio in hac Acad. munere functus, licet aliquo ante eum intervallo Professorem egerit atque solus unusque Academiam hanc penitus collapsam restauraverit *Burenii*. De eo verò ita *Caselius* in Epist. ad *Jo. Reecium*, in Opusc. Westph. p. m. 176: Eodem tempore eodem loco (qvo *Burenius*) vivebat *Henricus Arsenius*, - - illus forte in iis, de quibus dixi, non par omnino, nec multò tamen inferior, in quodam superior haberi poterat. Sapè autem mecum in hortis, quos colebat de maximis hujus Seculi contentionibus contulit, quas deplorare quilibet emendare potest nemo. Græcarum præ reliquis literarum fuit perittissimus, in iisdemque Studiosam juventutem instituens, excellerenter de hac Academia meritus fuit. Unum idque singulare (verba sunt *Caselii* l. c.) de hoc viro referam & memorabile: quod in vita ista otiosa nunquam vacabat à lectione Græcorum Veteris Ecclesiæ: hoc & ipse videlicet testantur libri unus & alter, quos babeo ab heredibus. Nec quicquam

nam illisint, compertum mihi est, nec alia specialia referre nunc temporis de Viro isthoc possum. Progredior itaq; secundo loco ad

JOHANNEM BOCKERUM,

Prope Mindam in Westphalia natum circa annum 1510, (minus recte enim Dania assignatur à Königio in Bibl. p. 116. b.) Magni adhuc *Chytraei* tempore hujus Academiae Professorem, de cuius verò parentibus aliisque ad *CioyeaPhiav* spectantibus quod referam, nihil succurrit. Poëtam Laureatum eum fuisse & J. U. Lic. ex Dedic. Sacr. Carm. constat. Sed Poëtam fuisse egregium magnique ingenii Virum, ipse *Dav. Chytraeus in Epist. ad Henr. Meibomium*, quæ repertitur apud *Jo. Goes in Opuso, ds Westph. p. 23. l.* testatur. Habui, inquiens, & in hac Rostoch. Academia Collegam & amicum, *Johannem Bocerum*, prope Mindam in Westph. natum: cuius ingenii felicissimi ubertatem crebro admiratus sum, dum post cœnam sapè ac Enniī exemplo benè potum, magnam optimorum versuum copiam fundere sine ullo labore & sine lituris viderem, cum mihi matutinis horis magnā animi intensione lucubranti & multa fabinde delenti ac retexenti vix extundere aliquid in soluta Oratione licet, iterum legi non indignum. Socrates verò Saxonius, (ut appellatur *Johanni Goes l. c. p. m. 161.*) Joh. Caselius hæc de eo habet in Epistola ad Jo. Reccium, quam ibidem legere licet p. 167. s: *Colui autem amicitiam cum Johanne Bocero, ad Varnum non minus quam ante ad Albim & ad Viadrum: quem ego non doctum solam, sed & integrum & recte sentientem de educatione in literis cognoveram. Interpretabantur splendide Poetas, idque ad Veterum rationem, quam solam esse veram iudicabat, in nova inesse futilē ostentationem, nubit solide eruditio sapè clamitans.* Quibus ex judiciis Virorum omni Iude de majorum merita Boceriana in Academiam Rostoch. abunde percipi poterunt. Quod si vero plura quis desideraverit, evolvat ille *Scripta in Acad. Rostoch. publicè proposita, ab An. C. 1560. ad 1567.* ed. Rost. 8. An. 1567., in quibus magno numero Lectionum ejus intimationes inveniuntur, ex quibus de ejus bene de hac Academia merendi studio judicandum. Habentur & ibi fol. 358. 359: duo ei scripta Epitaphia, alterum abs *Jo. Poffilio*, Græcum; alterum Latinum, ab *Henr. Mollerio*. Escriptis ejus sequentia mihi innotuerunt:

1. De origine & rebus gestis Ducum Megapolensium Lib. II. Lips. 8. An. 1556. carmine elegiaco; 2. Annotationes in Danicis Reges, idem Eleg. versibus, vid. Lippenii

penii Biblioth. real. Philos. p. 368, 904. *Judicat de his Elegiis laudatus Caselius l.c.*
p. 175. qvod facili nec inculto sint carmine scriptæ. 3. *Sacerorum Garminum & pias-*
rum Preationum Libb. IV. Rostock, 8. An. 1565. etiam Elegiaco genere.

ARNOLDUS BURENIUS,

Vir meritorum gloria in Academiā Rostochiensem plane immor-
talē ejusdemque alter quasi parens & restaurator felicissimus.
Quem si nihil aliud quam *ex omni bonarum artium congerie collectam*
perfectionem appellavero, qvod de magno quodam populi Rom.
Senatore vir aliquis disertus, teste *in Epist. ad Jacobum VI. M.B. Regem*
Casaubono, pronunciavit, nil dixero, qvam qvod gloriae Buren-
ianæ ex æquo conveniat. Natus est in villa quadam *Burenio*,
oppido in agro Angrivariorum Episcopo hodie Monast. subjecto,
admodum propinquā, Patre *Thembaro*, agrorum cultore indu-
strio, Cal. Febr. 1485. Cumqve parentes *Burenii* ad victum &
mictum necessaria coēmere in oppido jam dicto solerent, *Arnoldus*
cognomen exinde sortitus suum est. Ingenio peracri memori-
aque promptissimā donato facilimū erat in Scholis Swolleni &
Monasteriensi commilitones suos magno post se relinquere inter-
vallo, præfertim dōnis sibi concessis summā industriam adjungen-
ti. Ann. 1508. artium linguarumque fundamentis felicissime
jactis, ad Acad. Witteb., à Fried. Saxone sexennio ante fundatam
sese contulit. In qua ipsa per integrōs 15 annos continuè com-
moratus, consummatissimis studiis & virtute haud vulgari bonis
omnibus adēo se commendarat, ut non Megalandro solum *Lu-*
thero postea charissimus esset, sed & domesticā intimāque *Phi-*
lli Melanchtonis consuetudine, magnis votis a pluribus desiderata,
nullō equidem labore frueretur. Quanti vero eum fecerit *Me-*
lanchton, plurimæ ad eum datæ Epistolæ abunde testantur, qua-
runt quasdam, ni chartæ angustia me prohiberet, darem : iti-
demque dedicatio libelli Ethici Burenio inscripta. Is ipse *Me-*
lanchton, optimus ingeniorum censor, Nostrum 1524. Duci *Me-*
gap. Henrico, quo Filii ephoro uteretur, commendavit. Quod su-
ceptum mūhus Annū at. 39 agens tantā fidelitate subiit *Bure-*
nīa, ac tantum ad eruditionis fastigium Principem sibi concre-
ditum deduxit, ut inter omnes ejus ætatis Germaniae Principes
doctrinæ & eloquentiæ laude paucissimos ei conferre, antepo-
nere

E 3

nere possent neminem. Sexennio in Ducali Aula exacto, inde ab Anno 1518. desertam ac dissipatam prorsus horribili peste Academiam Rostoch. advertens Burenus, de illa restauranda coepit cogitare, ut qui, quanto thesauro & ornamento Megapolitana Provincia spoliata esset, unus omnium quasi rectissime intelligeret. Hinc Duci suo pollicitus, semet Academiam hanc prorsus collapsam brevi pristino flori restituturum, Ann. 1532. ætatis sue 47. eam ingredi jussus est. Cumque aliter non posset ob desertam planè Studiosisque vacuam Academiam, privatas primò Scholas instituit, donec mediocri paulatim Auditorum frequentia huc confluente publicas quoque prælectiones posset exordiri. Eventus proposito præclarè respondit. Sedulitate enim suâ, industriâ, fide & in docendo felicitate omnium oculos adèo in se convertit, ut nullus libentius, præsertim qui intelligentior esset, quam à Burenio vellet erudiri. Quod ipso judicium de eo Melanchtonis: *Ubi Arnoldus, ibi Schola*, verissimum fuisse deprehensem est. Atque tanta in Academiam nostram merita nullus ferè fuit Professorum ipsi succedentium, qui non summis elogijs deprædicaverit. Joach. Schonermarck, J. V. D. & P. P. in Progr. *Anne Burenia, Arnoldi Nostri filiae, 1621.* hæc in laudem ejus habet: *Fuit is Arnoldus Burenus Academie hujus quondam Professor, de ea ita meritus, ut ejus nomen merito gratâ mente & voce conservemus & pro re nata sèpius recolamus. Nam & collapsam hanc regiam Scholam ipse sua operâ restauravit, &c.* Etrursus: *Luxata cum nimium fuerat hujus Acad. Disciplina. - - Quare it, quibus gubernatio morum fuerat commissa, de disciplina morum restituenda serio aliquid constituerunt: quorum non minima, sed præcipua tum pars fuit hic Burenus A. D. Thoma Lindemann in Progr. qvodam fun. 1623. Magnus Academie restau- rator vocatur. D. Quistorpio I. in Progr. ad Exequias Petri Sasii, P.P. Rost. eundas 1642. publ. audit Restaurator hujus Acad., quam ille barbarie & Scholasticorum vitilligitationibus immersam elegantie nitore & senioris Philosophia præceptis cœpit illustrare. Joh. Cafelii hoc de ipso est judicium: *Bono Academia Megapol. Rostochium venerat, & si quid ego illius temporis notitia habeo, & judicio ipsius rei valeo, collapsam industriâ & præclarâ eruditione unius & primus coepit erigere. Egit enim, relictis rebus magno studio, ut Auditores saperent & Virtutem colerent, & iis potissimum Magistris uterentur, qui ad informationem animi simul & lingua rectè du- cerent.**

erent. In Epist. ad Job. Recetum, inserta *Opusculis variis de Westphalia* à Jo. Goer, p. m. 175. Testari & de meritis in Academiam Burenianis quotquot ex Schola Burenii egressi, summâ cum laude maximis officiis præfecti fuerant, potuerunt. Qua de re audiri meretur hujus olim Acad. Professor celeberr. *Nathan Chytreus* in *Orat. de Vita & obitu Arnoldi Burenii Rostochii Anno 1578.* hab. in *Opusculis de Westphal.* pag. m. 159. Multò, inquiens, Burenio nostro honestias, multò ad bone famae & existimationis perpetuitatem gloriiosius est, quod plerique omnes, qui nunc in finitimis regionibus & urbibus ad Ecclesiarum & Rerump. gubernacula, magna suacum laude & a liorum utilitate sedent, serè è Schola & disciplina Burenii prodierunt: quam si vel bellator strenuus multas cruentas ex hostibus viatorias reportasset. Similem in modum *Petrus Lindenbergius* in *Chron. Rost. Lib. V. c. XI. p. 173.* Qui (Burenius) ipse non paucos virtute, doctrinâ, eloquentia & pietate viros præstantes tam litoralibus quam ultramarinis hisce urbibus & regionibus inservit & que discipline sua contuberniis ad Ecclesie & Reip. gubernacula emisit. Neque brevi duntaxat tempore, sed ultra XXX. annos merita sua Burenius Academia huic præstítit. Anno enim post C. N. 1566. 16. Aug., cum biennio post Comitia Augustana Anni 1530. vel sola A. C. exhibitione memorabilis, meritorum fecisset initium, Ætatis 81. placidissimè animam exhalavit. Præter Chytreum in *Orat. jam cit. conf. Præcell-Dn. M. Mantzelii Gloria Acad. Rost. ex Professo-ribus longoris & præsertim Programma in funere ejus à M. And. Wesslin-go scriptum, Scriptis Academie Rostoch. supra cit. insertum, fol. 377.* Scripta magni hujus viri mihi innotuere sequentia:

I. *Oratio de Disciplina Acad. Rostoch.*, in qua graviter rationes sui Consilii ipse publicè aperuit & Sycophantarum caluniarum & gregie refutavit. Quam quidem Orationem tanti fecisse fertur Melanchton, ut eam non solum, cum ederetur, insigni admodum & Burenio honorifica præfatione cohonestarit, sed postea quoque, ut loco quasi illiori collocata magis innotesceret, in quartum suarum Declamationum Tomum, ubi adhuc reperitur, retulerit. De ea verò ita judicat Schone-marekij I. c. Cum alia prælia suorum in Acad. hanc beneficiorum monumenta, tum Orationem nobis reliquit (Burenius) verò aureans non solum, sed etiam gemmatum, de disciplina Schola Rost. Sc. II. *Oratio parentalis in funere Duci Megap. Henr. rici.* Quam cum raucedine (ut testatur Chytreus I. c.) tum impeditetur, quo minus habere publicè posset, editam postea Principi Jo. Alberto exhibuit. III. *Oratio,* qua Episcopo Monast. Autor fuit, ut si optimè de subditis suis mereri & verissimam sibi etiam à morte gloriam relinqvere velit, ante omnia Scholam benè constitutam in Angriavitiis ageriri curaret. Qualis verò ea esse debeat, ipse Burenius tanquam *Artifex*

Artis ex ea in re præstantissimus ingeniosâ quadam efformatione datâ exposuit. Massavit in proœmio huic opusculo adjecto, ipsum illud encomio insigni Melanchton, his inter alia usus verbis: *Laudanda est omnium voluntas, qui animos hominum ad hanc cogitationem curamque excitant & studia literarum accendunt. Sit autem hoc gravissime & splendissime hac Oratione Arnoldi Burenii. viri honesti, docti & eloquentis. &c.* IV. Oratio, quâ Principi Megap. Udalrico gratulatus fuit de ducha in matrimonium Princeps Elisabetha. Quæ Oratio ob præstantiam Wittebergæ, iussu Melanchtonis (alias enim non facile quicquam suorum edi Bureniani permiserat, unde pauca admodum sublimis ingenii Bureniani monumenta supersunt) impresa est. Plura num lucem videntur publicam haftenus me fugit.

HERMANNUS BUSCHIUS,

Nobili familiâ natus est in arce ditionis Monast. Sassenborch 1468. Patre Borchardo Busche, qvi inter Majores suos septem eqvites auratos, insignium loco lilyum album gestantes, numeravit, matre verò Barbara de Schedelich. Puer in Schola Warendorpiana formatus, Rod. Langio traditus est; post Alex. Hegio commendatus, condiscipulis gavisus est Erasmo Roterod., Jo. Murnelio aliisque doctrinâ & scriptis postea celeberrimis Viris. Missus quoque fuit ad Rudolph. Agricolam Heidelbergæ docentem est, cuius sub ductu cum profecisset maximè, Tübingam se contulit Italiisque de-in visitans, omnes ibidem ingenii sui, doctrinæ & promptitudinis habuit admiratores. Ex Italia reduci gradus Magisterii postquam Heidelbergæ collatus fuerat, per universam primò Germaniam post & Galliam peregrinationem instituit ac ubique locorum cum eruditissimis viris familiaritatem contraxit, cuius rei nunquam ipsum poenituit. Jamque tanta erat ejus eruditio, ut parem vix haberet, superiorem agnosceret neminem. Poëta erat excellentissimus, qvi non unum alterumve legerat Poëtarum, sed omnes fermè & veteres & recentiores, atque ita quidem legerat, ut plurima ad unguem ex illis recitare, imò quo hæc illave folio haberentur, indicare potuerit. Græcæ quoque linguae & Historiæ erat peritissimus, nec denuò his in studiis unos, sed, qvotqvt conquerere potuerat. Authores nocturnâ diurnâqve manu versarât. Ob consummatissimam eruditio[n]em Theod. Uljenius, maximæ, judice Tritheimio, eruditio[n]is vir hoc de eo tulit judicium: *Buschius est phoenix unica Teutonibus.* Qvod merita Buschii nostri attinet, miraculi instar in eonotandum est, qvod omnes penè Germaniæ, imò & exterorum Academias qua[s]dam plures insuper Scholas illustres doctrinâ

sua

sua adeò collustraverit, ut hac ipsa in re nemo ullus conferri vel comparari cum eo possit. Extant merita ejusdem in Gymnasia Hammon., Monast., Osnabrugense, Bremense, Hamburgense, Lubecense, Lipsi- mariense, Magdeburgense, Brunsvicense, Hildesensem, Mindense, Daventriense, Amstelod., Alcam., Vesaliense aliaque, in Academias item Rostochiensem, Gryphiswald., Francof., Erfurtens., Lipsiens., Wittem., Colonensem, Lovaniensem ac denique Marpurgensem: ac tanta quidem extant, quanta ab homine uno proficiisci posse ne cogitari quidem potuisset. Merita in alias Academias Scholasque alii laudent, cum in praesenti sola in Acad. Rost. Westphalorum merita delineare nostrum sit propositum. Hanc ipsam verò Academiam Anno 1504, postquam Wismariae docuerat, ingressus est, quo de testatur D. Dav. Chyraeus in Orat. de Westph. p. m. 17. Herm. Buschii (inquietus) qui in hac etiam Rostoch. Schola 1504. docuit, multa scripta & poemata extant. Tantà verò dexteritate, tantà suavitate, tanto oris eloquio, quæ omnia jam olim Itali in eo ad unum omnes admirati fuerant, bonas literas professus est, ut Studiosos numero pene innumero ad audiendum Buschium confluentes Auditorium licet magnum satis non caperet. Unde merita Buschiana in hanc Academiam colligi abunde possunt. Quæ & fortè longiori temporis intervallo præstata ab eo illi fuissent, nisi tanto ac incredibili ferè applausu Collegarum sibi odium invidiamque contraxisset. Advertens igitur illud Buschius, abire Rostochio in annum induxit, quippe quem non una, sed omnes Academias Professorem expetebant enixissimè. Abitum ejusdem Auditores intolabilem sibi existimantes, majorem in modum Præceptorem suum rogarunt, ut meritis merita adderet, atque, posthabito aliorum li- vore, professorium munus hac ipsa in Acad. retineret diutius, ne & ipsi eruditione verâ, qua eum solū fermè pollere judicabant, desti- tuti reliquerentur. Exorari verò nolens Noster, id tamen meritis suis effecit, ut Gryphiswaldiam concedentem Studioſi tantum non o- mnes, hac in Acad. Præceptorem eundem venerati, comitati fue- rint. Elögia, quibus innumeri eruditissimorum virorum Buschiana prosecuti sunt merita, prolixum foret, si recenseremus, ideoq; le- gendam Herm. Hamelmanni de vita, studiis, itineribus, scriptis & laboribus Herm. Buschii narrationem, quam tertio inter Opuscula de Westphalia loco collocavit B. Jo. Goes, Westphalus, p. m. 29. f. unā cum illis, quæ de Nostro habet Melch. Adami in Vitis Philos. p. 36. f. commendantes, Scripta saltem ejusdem magni ab eruditis astigmata recensemus. Synt verò sequentia:

E

1. Com-

1. Commentaria in Donatum, ex Prisciano, Diomedae, Servio, Capro, Agrestio, Phoca,
Varrone, Aldo, Perotto, Nebrisensi, &c. Colon. - Daventriae & Monast. & deinde
 de Basil, per Thom. Platerum, 1540. 2. Decimationes Plautinæ contra indoctos Sophis
 Clas, Colon. - 3. Epistola primam Persii Satyram explicans, Paris, 1644. 8. & Colon.
 4. Vallum Humanitatis, in quo gravi Oratione in eos invehitur, qui veterem Cos-
 lonia barbarem sapient. Colon. - 5. Annotationes in Silius Ital. Basil. . - 6. Com-
 ment. in I. lib. Martialis, obsecenis carminibus reiectis. Colon. - 7. Hypanticon versi-
 bus heroicis Antisliti Spir. Georgio Palatino Rheni, super solenni suo in Spiram ingressu-
 dicatum, Basil. 1520, 1529. 8. Epigrammatum libri 3., quorum duos priores excudi Da-
 ventriæ & Monast. 1498, curaverant Langius & Hegius, tertius vero Lips. prodidit,
 1504. 9. Annot. in Juvalem, 10. Comm. in Claudiani carmina de raptu Proserpinæ,
 Colon. - 11. Carmen lugubre de Obitu Jo. Murmelii Davent. - 12. Carmen de Urbe
 Colon, sub Tit. Elora. 13. Carmen descriptionem urbis Lips. continens, in quod Com-
 mentaria scripsit Phil. Novesianus Haßfurtinus, quibus cum Lips. excusum est, 1521.
 14. Carmen gratulatorium de Adventu Erasmus Roterodami Coloniam. Colon. - 15.
 Hecasticha ad Fridericum Traiectensem Episcopum, Daventriam ingredientem. Dar-
 ventr. - 16. Scholia in Æneida Virgil. - 17. Selectiores Epistola Cic. in usum Schos-
 iæ Vesal. 18. Oestrum in Til. Heverlingium, Lips. 1506. 19. Carmina de morte Wilhel-
 mi Comitis de nova aquila, ad filios, Herman, Praepositum & Wilhelm, Comitem in
 Morsa. Colon. & 20. Gratulatoria carmina ad Herm. Comitem Neuvvenarum &
 Martin. Oedkempensem. Colon. & 21. Ars memorativa, de qua facetur Hamelman-
 nus l. c. p. 66. ignorare se, an in publicum edita fuerit? 22. De singulari Authoritate
 V. ac N. Test. - 23. Sacrorum Ecclesiasticorum testimoniiorum farrago, in duos li-
 bros divisa, Marp. 1529. 24. De triplici Psalterio Marie ad Jo. Rincum carmen. Col.
 1498. 25. Oratio ad Clerum Colonensem, qua omnes Ecclesiasticos hortatur ad Ser. S.
 lectionem. Colon. & 26. De Catharina virginie ad Herm. Gosbachium, Colon. -
 27. Spicilegium LIII. Illustrum Philosophorum, Authoritates vel sententias & Epis-
 gramata quædam in laudem D. Virginis complectens. Lips. 1502.

BERNHARDUS GOSMANNUS.

Lippiam, urbem Comitatus Lippiensis primariam, hodienum Po-
 tentiss. Borussorum Regis, Domini mei longe Clementiss. ferè sub-
 jectam Imperio, Monasteriensi, Coloniensi, Paderbornensi & Ret-
 bergensi circumseptam territorii, Gymnasioque haud incelebri,
 cuius & memet membrum per quadriennium ferè fuisse gratus re-
 cordor, conspicuam, Patriam suam agnoscit. In hac ipsa enim Anno
 1622. pridie Festi Martino sacri natus est Patre quidem, cuius hodi-
 eque Lippenses merita non ingrati celebrant, M. Bernh. Go(m)manno,
 Eccl. ad D. Mar. Min. Pastore, Matre vero Eva Breda, quam & ipsam
 D. Steph. Clotzius, quem supra Sect. I. n. II. laudavimus, matrem suam, a-
 deoq; D. Gosmannum nostrum fratrem uterimum agnovit. In ipsis pu-
 eritiae initis doctissimus parens ingenium haud vulgare in filio hoc
 comprehendens, ex quo Orbis eundem delicium futurum haud im-
 pruden-

prudenter conjecturavit, Scholas eum visitare voluit. In Gymnasio itaq; patrio, cuius ipse parens Inspector fuerat, fundamentis artium linguarumq; haud contemnendis imbutus, ad Susatense ablegatus est. Cumq; & in illo, quasi literarum quidam helluo, summâ cum Præceptorum admiratione quælibet audita & lecta firmissimè comprehendisset, 1641. ad Rost. Acad. se contulit. Haud verò scio, num Parentis magis, quem Westphalorum in Rost. Academia ad publicas Professiones evectio & gloria exinde ipsi Academiæ enata haud quaquam latuerat, an proprio consilio, merita Academiæ Rostoch. olim præstanda quodammodo præsagiens, incitatus, hanc ipsam Acad. elegerit. A primo verò in hanc urbem ingressu à Celebb. ac immortalium meritorum viris, D. Jo. Quistorpi & D. Joac. Lütkenmanno, illo Theologo, hoc Philosopho, qvibus commendatus de meliori nota fuerat, honorifice exceptus, ex ore eorund., adjungens ex reliquis Professoribus Patriotam suum, D. Cothmannum Theologum, sui amantissimum, constantissimè pependit. Cumq; per integrum ferè sexennium Auditorem horum Præceptorum industrium atq; ob singularem modestiam ac pietatem cuilibet charissimum egisset, adeo ut & probatam publicis speciminibus disputatoriis eruditio nemus ejus nemo tum ignoraret, à Collegio philos. Magisterii gradus oblatus Nostro est, quem, meritorum suorum in Academiam initium vix aliter fieri posse sciens, 1647. 13. Maj. conferri a Decano t.t. Lütkenmanno sibi passus est. Gradu isthoc ornatus, tanto cum aplausu Collegia philos. tam lectoria quam disputatoria habuit, ut &, priusquam Professione donaretur, de magnis ejus meritis Academia gratulari sibi potuerit. Quare Ampliss. Senatus Rostoch., dignissimum eundem reputans, cui Professio publ. offerretur, primò Phys. & Metaph. Professione, quam Lütkenmannus abitu ad Superintendaturam Generalissimam Guelph. vacare fecerat, anno 1652. Nostrum donavit, additâ & hâc promissione, si de philosophica Professione bene meritus esset, progressu temporis se Theologicam ultrò oblaturos. Ut itaque ad hanc ipsam rite subeundam se accingeret, Doctoris Theologi gradum à Fac. Th. Gryphisvald. petiit, quæ & eundem Examinibus consuetis, Disputatione inaug. lectione item cursoriâ maximo cum aplausu exercitum Doctorali mitrâ 1655. coronavit. Qvibus gestis de studiis philosophicis, quibus addiderat lectiones philologicas, præclarissime meritus, tanta sedilitate tan-
toq; cum aplausu Theologica professus est, ut inter maxima Academias

miæ hujus lumina eundem referre suo quodam jure queamus. Ne vero meis aliquid tribuere videar verbis, tanti Viri meritis describendis oppidò imparibus, audiatur ipse Acad. hujus Theologus longe maxime de ead. meritus, *Henricus Millerus*, qui in Progr. fun. *Magdalena Rungen*, 1664. publicato, *Nostrum*, inquit, est matrona memoriam habere sacram, ob Generi, Bernhardi Gommanni, Theologi Doctoris præclarissimi & quondam in hac Acad. Professoris celeberrimi, nunc Stralsundensem Pastoris fidelissimi, Viri incomparabilis, Luminis olim Academiae, nunc Ecclesie Christi splendidissimi, Amici ac Fratris in Christo eternum mibi venerandi, insignia in Academiam hancce merita, quorum si dememores simus unquam, DEum vix habituri erimus propitium. Nec prætermittendum videtur, qvod hic noster Gommannus tum temporis in hac Academiâ Philosophus καὶ ξένος fuerit vocatus, uti Amicorum quidam ex relatione fide dignâ ad Præcell. Dn. Præsidem meum rescripsit. Qb tanta igiur merita à Senatu Rost. Professione Theol. jam donandus erat, quam Dispp. & lectionibus theoll. terque quaterq; meruerat, sed vocatus ad Pastoratum Nicol. Sundensem 16. 9. posteaque ad Superintendantiam ejusdem loci & Professionem Theol. post obitum D. Friedlibii, itidem Westghali, Anno 1664. sustinenda, meritis in Acad. Rostoch. finem iussus fuit imponere. Meum jam non est, merita Nostris in Ecclesiam & illustre Gymn. Sund. latissime deprædicare, cum ad hoc ipsum & ineptum me sentiam & ab instituto meo, quod merita saltem in Acad. Rostoch. persequi jubet, alienum illud esse noverim. Illud verò præterire non possum, qvod ob dona excellentissima (vel ut phrasí utar, quā usus est in literis ad me datis PI. Rev. Dn. M. Greg. Langemakiu, V. D. M. ad Ed. Nic. Sundens. vigilantiss., cui pleraq; hæc debeo, wegen seiner ungemeinen und sehr raren Gaben) Dantiscum, Hamburgum, Lubeca Pastorem expetierint, atque à Sereniss. Duce Meckl. perMinistrum Dualem non Academica solum, sed & Eccle. Haftica in Senatu sanctiore sustinenda functio, oblata ipsi fuerit, quam verò ob imminentem sibi obitum modeste declinavit. Eripuit verò Deus illum ex hac mortalitate niorbo diuturno afflictum, quinque filias, paternarum Virtutum æmulas (quarum duas priores Viris supra laudem meam positis, jamq; beatis elocatae sunt, tertia verò Eleonora nupsit Viro Prænobilissimo, Consultissimo & Amplissimo Dn. Georgio Panzovio, J.V.D. & Practico apud Sundenses celeberrimo, Patrono meo maximo, qvibus vitam longevam omnemque benedictionem diuinam animitus appreco!) relinquentem, 1692.

An-

Annos natum 69, 6. menses & 3. hebdomi. Scripta *Golmanni* quod at-
tinet, eadem, exceptis Concionibus variis à Prænobiliss. *Dn. D. Pan-
sorio* Sundensis Advocato celeb. adhuc asservatis, incendio Sun-
densi periisse non sine dolore accepi. Quæ verò Professoris Ro-
stoch. munere fungens publicavit, q: oad partem à *Pl. Rev. Dn. Jo-
Lüningio* mecum communicata, sunt seqvētia:

1. Disp. de actu Diaphani, 1653. 4. 2. De Motu projectorum, 1655. 3. De Viribus ins-
tellectus animæ separatae, 1656. 4. De Verbo mentis, 1653. 5. De Magno Prophetæ Les-
gis ad Deut. XIX. [15. 18. 1657. 6. De Lipsianalria Pontificiorum Disp. inaug. Praef.
D. Abr. Barto, Gryphisvv. hab. 1653. 7. Disp. I. in Epist. ad Hebreos. In quam Epist.
commentationes publicè ventilaturus erat, quæ verò vocatione ad Pastoratum Sun-
densem interruptæ fuerunt. 8. Metaphysicam quoque edidisse fertur, cuius tamen de-
inde, quas nescio ob causas, expressa exemplaria omnia magno studio prelioque lat
magnō collecta sibi recuperavit. 9. Logicam quoque edidit conjunctâ sibi Boddenii
operâ. Cujus hic est Tit. *M. Juss. Bravvæ Commonesaltio Logica*, pro usu nativo Log-
ica, tam analysis interpretativam & criticam, quam universam Synthesis per
præcepta & usurpans modum certissima & factissima, exhibens: adornata studio
ac labore Gerhardi Boddenii & Bernh. Gosmanni. Rost. 12. 1643. 10. Collegia quam
plurima à *B. Viro* hic loci habita & à se excepta asservati, retulit per Epistolam nu-
per ad me datam pralaud. *Dn. Lüningius.*

CONRADUS SCHLUSSELBURGIUS.

Summus hicce Theologus Professorem quoqve Philosophum hac
in Acad. agens, de eadem haud leviter meritus est. Mundum ingre-
sus fuit Schaumburgi, Dom. Misericordias Domini 1543. Patre *Hen-
rico Schlußelburg*, Matre *Adelheid Reiteris*. In scholis patria, Paderbor-
nensi, Hildesiensi, Halberstad. & Brunsvic. (ubi præcipue *D. Joab.
Mörlinum*, Superint. & Mart. Chemnitium Præceptores veneratus est)
cum fundamenta solidissima jecisset, Witteb. adire Acad. jussus, ibi
1568. Magisterii gradum petiit, sed in Crypto-Calvinianos in vectus,
non solum non obtinuit eum honorem, sed &, cum revocare nolleb.
ex Acad. in perpetuum exclusus est. Qvod vero denegaverant Wit-
teb., genenses, ad qvos 1569. se receperat, 1502. ultrò obtulerunt.
Cum postea Regiomonti per sexennium egisset, illinc quoqve pro-
pter nimium in concionibus zelum discedere jussus, Rostochium
venit, ubi tutionem se fore arbitratus est ob suam Theologorum
gravissimorum, cum primis *Dav. Chytrai* Orthodoxiam; quem etiam
sibi deprehendit fayentissimum, utpote à qvo, de Orthodoxia ipsius
obquam immerito odio habitus pridem fuerat, certissimo, hono-
rifice exceptus est. Is itaq; *Chytræus* & sua sor exstirrit Nostro, ut cum
Orator esset disertissimus, Rheticam Philippi Studiosam juventu-
tem

tem doceret. Qvo consilio usus Collegia exorsus est Oratoria & Professione insuper Eloqventiae donatus in Colleg. *Unū ornis* dicto publice privatimq; tanto cum applausu docuit, ut vel hoc ipso de Acad. maxime mereretur. Postea cum Antorffii in Belgio per biennium, tum Gadeb., tum Wismar. per sexenium (circa quod tempus ex mandato *Augusti*, Elect. Sax. in Acad. Witteb. receptus & pristino honori restitutus est) Pastoris, Ratzeburgi quoque Superintendent. munere functus esset, 1564. à Senatu Sundensi ad Superintendentiam ejus urbis vocatus est, quā (postquā civibus sumitus conferentibus, in Academiā Jenensi Theologus Doctor creatus fuerat) in se suscep tam ad usque vitā finem, qvi ipsi contigit 1619.5. Oct. Æt. Ann. 77., dexterrime fidelissimeque gubernavit. Plura qui desiderat, adire poterit *M. Arnoldi Stappenbeckii*, Eccl. Stralsund. ad D. Jac. Pastoris, *Concionem funebr. in Obitum Schlüselburgi nostri habitā*, qvā quoad personalia in latinum versa *Memoriis Theol. renov.* Dec. II. p. 141. s. inseruit *Cl. Wittenius. Conf. & Freberus in Theatro & Cl. Dn. M. Mantzelii Gloria Acad. Rostoch. ex Proff. longavis.* Cum Philosophum egerit hac in Acad. Noster, philosophica verò scripta, quod sciam, non emiserit in publicum, Theologica, quorum magnus est numerus, recensere h. l. supersedemus. Videri verò ea poterunt apud Wittenium l.c.

MARTINUM TROSTIUM

Nascentem excepit Huxaria, oppidum in Abbatia Corbeiensi ad Visurgim non incelebre, 11. Nov. 1588, (qui & ipse *Affelmanno*, ut supra dictum, natalis fuerat) ubi Patrem habuit *Johannem Trostium*, Scholæ primum ejus loci Rectorem, post Pastorem. Hujus sub auspiciis diligentissime cum literis imbutus esset egregiosque brevi tempore (erat enim ingenio acri ac discendi cupidissimo) in illis fecisset profectus, ad Witteb. Academiam ablegatus, Theol. Studio sese dicavit. Quod ipsum verò non satis feliciter tractari existimans sine peritia illarum linguarum, qvibus ipsa DEi Oracula concepta sunt, diligentissime easdem, manuductione usus *Laur. Fabricii*, LL. OO. P. P. excoluit, nullus ambigens, se instructum linguarum cognitione de publicis Scholis sufficienter mereri posse. Quod ipse eventus docuit, haud longo enim post Cothenis Ebraicas literas docere cœpit tanto cum successu, ut non multum laudis solum hinc auferret, sed Principum qvoque sibi conciliaret gratiam. Postea in Helmstad. & in Regia Acad. Soraviensi Professorem egit publicum. Hinc vocatus

tus

tus Rostochium, quod de meritis quoque ejusdem participare avebat, hoc delatus munus suum tantâ cum solertia, quantâ aliis in Academiis illud sustinuerat, suscepit. Atque vel hinc colligere datum fuit, singulari eum ad hanc Academiam fato devenisse, ut meritis eandem suis collustraret. Ea enim fide ac diligentia confluentes undique magnô numerô Studiosos linguarum cognitione publice privatimq; imbuit, ut haud pauci admirarentur, qvomodo aut tam feliciter proficere brevi tempore ii, qui se ipsius informationi tradidissent, (quod facillimâ ipsius methodo adscribendum, unde p. Goddæns à B. And. Sennero appellatur *Tr. de Ebr. ling. & reliq. O.O. origine, antiquitate & progressu*, p. 6.) aut ipse Magister tot laboribus molestiisque par esset. Famâ ejus inflammata Academia Witteb., quæ discipulum olim Nostrum habuerat, Professorem publ. expectit. In qua ipsa aliis inserviendo consumi maluit, quam exterarum Academiarum munera suscipiendo, huic ipsi subtrahere quod suo quodam jure exigere videbatur. Mortuus in ea est circa Dom. Palm. 1636, cum Ætatis annum 48. nondum complevisset. Prolixius Viri vita descripta est in *Progr. fun. à Rect. t. t. Acad. Witteb.*, in quo sequens inter alia elogium comparet: *Qui (Trostius) maximo animo & indefesso studio Ebraeam & reliquias Orientis linguas ita ab ipsa adolescencia tractavit usque, ut eam cognitionem doctrinamque sibi paraverit, que quam paucissimos aequales, vix quenquam autem superiorem habere videretur. Quo accedebat singularis solertia dexteritasque & quoddam quasi peculiare artificium docendi, quo tam multi & hic & alibi non modo celeriter sed & egregie & cum admiratione multorum in eo genere sub eo profecerant. Ipsum Programma à Wittenio Memoriis Philos. renov. Dec. III. p. 381. ss. illatum est. Scripta Trostiana, quæ mihi innovuerunt, sunt seqq.*

1. Concordantiae Chaldaicæ ex Danielis & Esdræ capitibus, chaldaico idiomate conscriptis, collectæ. Witteb. 1617. 4. 2. N. T. Syriacum, ibid. 4. 1621. 1627. 3. Versio & variae lectiones ad N. T. Syr. Cothenis Anhaltinorum, 1621. 4. 4. Lexicon Syriacum Novi Test. latine ac germanice explicatum, ibid. 4. 1623. 5. Grammatica Ebr. eademque universalis, recognita & locupletata, Witteb. 1632. 1637. 4. Cum Appendix Andre. Senneri, sub Tit. *Hypotyposis Harmonica linguarum Orientalium Chaldaicæ, Syriae arabicæque cum matre Ebraicæ*, ibid. 1643. 1653. 4. 6. Epistola D. Joannis Apostoli Syriacor. lat. Cothenis, 1632. 4. 7. Tabula in Gramm. Ebr. ibid. 4. 1637. 8. De Mutatione punctorum vocalium Disp. &c. Ultimo tandem loco produco

HENRICUM WELPIUM

Patriâ Lingensem, Virum, judicio Nathanis Chytrae in Orat. de Arnoldi Burenii vita & obitu, apud Jo. Goes in Opusc. de Westph. p. m. 153, probum & eruditum. In Acad. Witte-

Wittebergensi studiis operatus est sub ductu in primis Phil. Melanchtonis , tantoq; in litteris opere proficit, ut in eadem Academia Anno 1539. (quo anno & Burenus noster honorem illum in hac Academiam assumperat etatis Annum agens 54.) Philosophiae Doctor creatus fuerit. Roslochium postmodum ingressus, ob peritiam Mathematicam Professor Mathematum constitutus & à Burenio amicissime exceptus, conjuncte Etiam cum eo vixit. Quia de re testabitur Chyraeus l. c. Non possum (inquiens) quin probi illius viri, & ut eatempora ferebant, Mathematici non ineruditissimi, Henrici Welpii, Lingensis, Burenii popularis faciam mentionem; qui paulo antequam uxorem duceres Burenus, ipse quoque in Gymnasio Witteb., bonarum artium Magister declaratus, hac concesserat, cum quo ita familiariter & conjuncte vixit Burenus, ut ferè alter ab alterius latere nunquam discederet. Eum autem sibi Collegam in domo aquila conjunxerat, Arnoldus; ut aetate suâ jam ingravesciente, & prioribus laboribus sustinendis impari, tamen adolescentes sua discipline concrediti non negligenterentur. Et paulo post: Sed de Welpio dicere cæperam, ejusque artissimam & plane indissolubilem cum Burenio conjunctionem predicare. Cuius dum recordor, memini etiam fuisse tum temporis viros doctriina & judicio insignes, qui duos istos præstantes viros inter vetera amicorum paria commemorare eorumque perpetuam & summam conjunctionem maximo huic Academia usui & ornamento esse, afferre non dubitarent. Obiit Welpius hicce Rostoch. d. 13. Nov. 1566., cuius Epitaphium, scriptum à Joh. Bocero, legi potest in Scriptis Acad. Rostoch. supracit. fol. 76. Scripsit ediditque Arithmeticam impressam Colon. 1544. 4. vid. Lipenius in Bibl. reali philosoph. p. III. a.

Atque hī quidem sunt B. L. quorum merita in Academiam Rostochensem delineatae constiueram. Quibus addi alios quosdam, qui & ante Lutheri Reformationem & post eam hoc ipso in loco claruerunt, potuisse non distinetur. Cum verò eorundem notitiam sufficientem acquirere nondum licuerit, eos recensere impræsentiarum nolui. Animus etiam fuerat, tertiae Sectioni appendicis loco adjungere Magistros cives meos, qui non privatis Collegiis solum sed & Dispp. publ. hand leviter de hac Acad. meriti fuerunt, quorum Catalogum jamjam collegi haud exiguum. Ne verò præsens Tractatio mensuram Disputationis excederet, aliā D. V. occasione eos Orbi literato sistere haud inconsultum putavi, nihil nunc addens, nisi illud: *SOLI DEO GLORIA!*

Ad Nobilissimum & Praeclariss. Dr. ROLLILM.

Iterum prodis in arenam, Eruditissime ROLLI, cædemque opera & de patriâ Tuâ & de Academâ nostrâ bene mereris. Utrique Temet ipsum & quicquid in Te est debes. Patriæ quod vivis, schola nostræ, quod recte beneque vivis. Illi p' etatem demonstras, huic gratae mentis officium. Illustravit vario lumine Roslochium nostrum WESTPHALIA Tua, quæ & ipsa variis illustrata luminibus à Rostochio nostro est. Tu verò utrique lumen simul adfers. Nam patriæ collecto indefessa industria eruditonis specimine gratum in eo animum' testaris, quod natalis soli in progenerandis præclaris ingenis fecunditatatem dilaudas. Roslochium verò nostrum Tibi non minus obstringis, dum Doctorum ipsius, qui ex Westphalia Tuâ orti sunt, memoriam conservas & ad posteros transmittis. Id cum facias eâ eloquentiâ, eoque judicio, ut laudem nequaquam vulgarem promerearis, Patriaque Tua amplissimos à Te fructus polliceri sibi possit, merito cum Tibi de patriâ, tum patriæ de Te gratulor, utique nomen Tuum id genus scriptis aternitati non minus, quam cives à Telaudati fecerunt, consecres, ex teo pectori opto. Scr. in museo, die IV. April. MDCCVII.

Jo. Fecht. D. P. P. Consist. Duc. Adseß. & Distr.
Rostoch. Superintendens, Fac. Theol. Senior.

Ad Nobilissimum Dn. Autorem.

Ratiocinantes improbè in libr. Sap. c. 2. de brevi & molestâ vita nostra, dicunt: *Lusa nati sumus, postea vero ita futuri sumus, quasi non fuissimus, in cinerem abiturum est corpus nostrum, quo tempore oblivis erit nomen nostrum, Et ne mo recordabatur operum nostrorum.* Contrarium optimè ratiocinans, Clarissime Do mine ROLLI, evincis in scripto tuo eruditissimo de Westphalorum jam piè defunctorum in Academiam nostram meritis, qvorum illustre nomen oblivioni certè non est, quamvis in cinerem jam diu abiit corpus eorum, animâ in coelis vivente. Laudabile os annuñ est propositum tuum, de qvo Tibi ex toto pectore gratulor, DEum Optimum Maximum ardentissimis sollicitans precibus, ut coepitis & operibus tuis porrò benedicere, Ecclesie suæ & Rei literariorum commodum, ac Celeberrimum Westphalorum Nomen per Te lætissimè promovere velit. Ita vale & favere perge

Scrib. Rostochii
d. 8. April. 1797.

T. addiciss.

Jo. Nic. QUISTORPIO, D.
Th. P. P. Past. Nic. & Superint.

Nob. & Clar. Dn. ROLLO

Post varie demonstratam per publicas Disputationes singularem industriam novi laboris causa gratulabundus

S. Pr. Pl.

Joh. PETR. GRÜNENBERGIUS, D.

Quid Tibi nunc versu scribam, Doctissime ROLLI,
Quid scribam dignum sedulitate Taꝝ?
Talem Te nobis demonstras, qualis haberi
Debet, qui summos geslit adire polos.
Te modo Theologum sis, Dialetica nunc te
Commendat, jam nunc Historis ora tenes,
Publica Telogvitur per nostros fama penates,
Tecque per exteros publica fama canit.

Idoli

G

H28

Hæc etenim quarta est Tua Dissertation, ROLLI;
 Sic das aut aliis, aut tibi scripta legi.
 Præcipue nova Te commendat scriptio : Laudes
 Majorum & Patriæ tradis ab ore pio.
 Quantum quæso hodie Tibi Westphala Patria debet,
 Cujus sublimes vis superesse viros?
 Quantum nostra simul Tibi nunc Academia debet,
 Cujus non paucos das revire deos?
 Westphaliæ tellus posuit tot sidera terris,
 Quot stellas listunt Laetitia signa polo:
 Quis benè doctorum chorus undique jubila tollit.
 Westphaliæque suo jure bracea tulit.
 Hinc Tibi ferta legant, data quæs est Westphala Tellus,
 Te cano, Westphaliæ Lumina namque colo,
 Et colo, qui memores Majorum fata recensent,
 Quique Scholæ Nostræ Lumina Magna colunt,
 Gratulator Egregio studio, Doctissime ROLLI,
 Et precor, ut subito prospera cuncta fluant,
 Quæ Tibi sudoris concedant præmia docti,
 Compensent oleum larga bracea. Vale!

Pererudito DN. ROLLIO,

Præsentis Dissertationis Autori Disertissimo, Amico suo
 atque Auditori Desideratissimo atque æstumatissimo,
 Salutem ex vulneribus J. C. crucifixi uberrimam
 precatur

ALB. JOACH. VON BRAKEVIBZ/ D. & P.P.

Dum de meritisimis civibus tuis, nostræ Academiæ quandam Doctoribus & Prose
essoribus, vitas factaque eorum elegantiori exponens stylo, benemeris, tanta
tua sunt merita, ut ipse Westphalis Tuis Doctis hanc nostram illustrantibus Acad
emiam annumerari merearis. Audivimus te paucis abhinc diebus ex Cathedra Theol.
strenue differenter; jam recondita Historia Literarie scribia te quoq; perreptare posse,
præsenti tuo doces specimen. Veniant Tui indolis plurimi ex Westphalia Patria tua
bonarum mentium foecundissima, sic habebit certissime grata posteritas, in quo tui imite
tur exemplum. Vale Amice Lectissime & festinanti ignoscas quæso calamo, cum me
inter quam plurimas occupationes hæc scribere amor jubeat. Dabam d. 20. April. Ao. 1707.

Nobi-

Nobilissimo atque præclare Docto
Dn. Respondenti & Autori
 haud personato,
 Fautori atque Amico meo S^vavisissimo
 S.

Quam in præsenti Doctorum subiectis oculis, magno, quæ ferrea Tua diligentia
 est, studio undique collectam & conscriptam Dissertationem, ROLLI æstumatissi-
 mūe ! varia subituram fata esse, me etiam tacente, ipsemet Tu præsentire fa-
 cile ac divinare poteris. Nostri quam delicato in seculo hodie vivamus, quod, in re
 literatiæ præsertim, nil nisi perfectum omni ex parte desiderat, nihil æstimat aliud. Et
 injurias omnino, tum in semetipsum, tum in Rem Eruditorum publicam esset, quis-
 quis quod in viribus ejus erat, quo ad debitam perducere perfectionem suos poterat la-
 bores, temere neglexerit. Attamen, ubi, quæc edocere poterant, denegata nobis sunt,
 non tamen à proposito aliquin laudabili id propter penitus abstinendum esse reor.
 Nihil planè rerum est, quod primo quovis momento eam statim, quæ naturæ ejus con-
 venit, assequitur perfectionem, quin singula quæque sua successu temporis augmenta
 capere videamus incrementaque. Nec aliter in ipsius Studiis nostris, quæcunque in il-
 lis moliamur, sese res habet. Non statim, cum manum operi admovemus, perfici i-
 psūm potest, quod tamen haud raro deinde, novis accendentibus curis, ita elaboratur,
 ut addi vix quidquam possit. Ita & præsens Tua, Amice ! si mihi habere videtur Differ-
 entia. Varia de ea, prout quisque aliorum æstimare operas suavit, hominum erunt ju-
 dicia. Accusatib^l alii eam imperfectionis, aliis haud improbabitur hoc tuum institutum.
 Pateor quidem & ipse, non pauca, sive ipsas, de quibus scriptissi, Virorum vitas, sive
 corundem scripta resperxeris, addi potuisse. Forte etiam aliis plures innouere Academie
 nostræ olim Professores natione Welfphali. Quæ & id genus alia aliquoties me monuis-
 se, non ignoras. Quod tamen à proposito tuo, cui, quod labens non diffiteor, ipsemet
 adeo refragatus non sum, ut potius qualia qualia mea suppeditaverim consilia, non
 desliteris, id laudi Tibi omnino ducendum esse arbitror. Quod si verò quis virtio ver-
 tere Tibi velit, qui hac ipsa in Academiâ vivens singula non plenius descripta dederis o-
 mniave omnium recensueris scripta, eum profecto rerum nostrarum penitus ignarum
 esse oportet. Non igitur est, cur aliorum de hacce Tua operâ judiciâ metuas : Sint, qui
 improbent, qui contemnant, qui culpent ; fore tamen etiam, qui probent, qui æstiment,
 quilaudent, sane certissimus sum. Maec^te proinde Tua virtute, Optime ROLLI . & de bo-
 no publico, quæ nunc temporis delineasti tantum plenius pariter ac limatus elaborando,
 benè mereri perge. DEus, à quo omne, quicquid in nobis boni est, proficiuntur, conati-
 bus Tuis clementissime benedicat, Tibique ex voto fata largiatur prosperrima. Ita Pas-
 tria, Ecclesia, literæ de Te olim sibi gratulabuntur. Vale de cetero et rem Tuam fe-
 licissime age.

Tuus

Scr. Rostoch. d. 6. April,

An. 1707.

ad quævis officia paratisimus

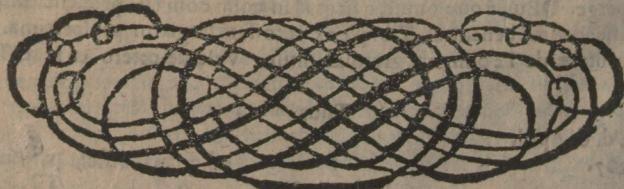
FR. ALB. AEPINUS.

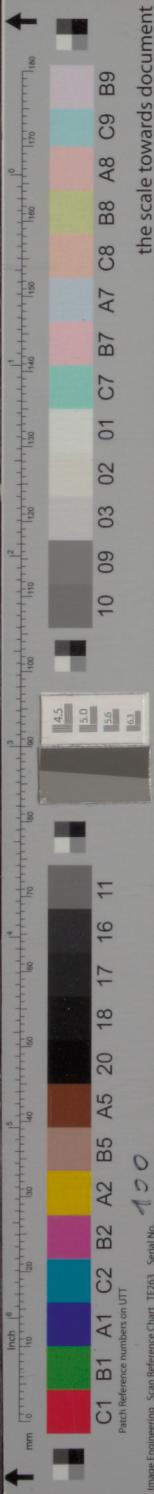
S. In höchst beglücktes Land das solche Bäume zeiget/
 Von derer süßen Frucht fast ganz Europa speist!
 Und derer Wunder Zweig' ein jeder Garten preist;
 Das ist ein Lob / dafür sich Momus selber beuget.
 Ich irre nicht Mein Freund! sag ich / so ist zu schäzen/
 Westphalen/das er nenn't sein liebes Vaterland/
 Ihr Glück und grosser Ruhm ist aller Welt bekand.
 Mein mehrtes Stralsundt kan noch täglich sich ergetzen/
 Gedenkt es nur zurück an Ihre Gottes Männer;
 Was vormahls Stüsselburgs und Friedliebs Geist gelehrt/
 Und Gosmanns Donner Stimm / das bleibt da ewig wehrt.
 Für allen aber liebt die reinen Schrift-Bekener
 Der Rosenstock / der sich mit Weisheits Bäum vermählet/
 Hier hat Westphalen Ehr / hier hat Westphalen Ruhm/
 Hier hat Westphalens Glück den Sitz und Eigenthum/
 Wann es die Lehrer Zahl bey zwey und zwanzig zehlet.
 Dis wil Mein ROLLIUS in einer Schrift abmahlen/
 Das Werk ist lobens werth / spricht hieron jedermann/
 Doch wo das Werk von selbst den Meister loben kan/
 Da pflegt man frembdes Lob mit schlechter Münz bezahlen/
 So wil ich meine Pflicht mit diesen Wunsch ablegen:
 Er schreibe so ferner und zeige den Fleiß/
 Ihn wird auch Gott lohnen die Müh und den Schweiß
 Mit Ehren / mit Lehren / mit Siegen / mit Seegen.

Hiermit wolte dem Herrn Autori, seinem liebwehrtsten Freunde in diesem
 gezeigten Specimine seines unermüdeten Fleisses, als welches schon
 das vierde ist / schuldigst gratuliren und eine höchsvergaungte
 Belohnung anwünschen/

Dessen ergebenster Diener

B. SCHWABE , Stralsundensis.
 SS. Theol. Stud.

od de meritis quoque ejusdem participare munus suum tantâ cum solertia , quantâ ud sustinuerat , suscepit. Atqve vel hinc t , singulari eum ad hanc Academiam t meritis eandem suis collustraret. Eâ gentiâ confluentes undique magnô nunguarum cognitione publice privatiq; pauci admirarentur , qvomodo aut tam evi tempore ii , qui se ipsius informationi cillimæ ipsius methodo adscribendum , unde *Sennerto* appellatur *Tr. de Ebr. ling. & reliq. OO. O-* gressu , p. 6.) aut ipse Magister tot laboribus . Famâ ejus inflammata Academia Witteb. , Nostrum habuerat. Professorem publ. expe- nserviendo consumi maluit, quam exterarum ra suscipiendo, huic ipsi subtrahere quod suo videbatur. Mortuus in ea est circa Dom. Palm. num 48. nondum complevisset. *Prolixius Viri Progr. fun. à Rect. t. t. Acad. Witteb.*, in quo gium comparet: *Qvi (Trostius) maximo ani- raeam & reliquas Orientis linguas ita ab ipsa adolescen- eam cognitionem doctrinamque sibi paraverit , que s , vix quenquam autem superiorem habere videretur.* solertia dexteritasq; & quoddam quasi peculiare ar- amulti & hic & alibi non modò celeriter sed & egregie torum in eo genere sub eo profecerant. Ipsum Pro- temoriis Philos. renov. Dec. III. p. 381. ff. illatum , quæ mihi innotuerunt, sunt seqq.
daica ex Danielis & Esdras capitibus , chaldaico idiomate
teb. 1617. 4. 2. N. T. Syriacum, ibid. 4. 1621. 1627. 3. Versio
P. Syr. Cothenis Anhaltinorum, 1621. 4. 4. Lexicon Sys-
ac germanice explicatum, ibid. 4. 1623. 5. Grammatica Ebr.-
cognita & locupletata, Witteb. 1632. 1637. 4. Cum Ap-
sub Tit. *Hypotyposis Harmonica linguarum Orientalium*
& cum matre Ebraea, ibid. 1643. 1653. 4. 6. Epistola D. Jos-
lat. Cothenis, 1632. 4. 7. Tabula in Gramm. Ebr. ibid. 4.
punctorum vocalium Disp.&c. Ultimo tandem loco produco
HENRICUM WELPIUM
judicio Nathanis Chytrae in *Orae de Arnoldi Burenii vita*
Opusc. de Westph. p. m. 153, probum & eruditum. In Acad.
Witte-